

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

***

Cilt: 35 Sayı: 413 HAZİRAN 1994

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaızı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: İLLÜZYON DÜNYASI	2
● BİR AKIŞ: GELSİN ARTIK BÜYÜK ZAMAN	6
● YENİ ÇAĞIN İLK IŞIKLARI	7
● BAĞI ÜLKELERİNDE TANRI VE ÖLÜMDEN SONRA YAŞAM İNANCI	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● SILVER BIRCH'ÜN TEBLİĞLERİNE GÖRE YARININ DÜNYASI NASIL OLACAK	12
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	14
● RUHSAL BİLİM	15
● SPIRİTÜEL, OKÜLT VE KOZMİK TEKÂMÜL KANUNLARI	17
● ÖLÜMSÜZLÜK ÜZERİNE	22
● KONFERANSLARIMIZ	23
● KENDİNE GÜVEN YOLUNDA DUYGU VE DÜŞÜNCELERİN KONTROLÜ	24
● VARLIĞIN BİRLİĞİ ŞUURUNA ULAŞMAK	26
● UFOLARI GİZLEYEN PERDENİN ARKASI	29
● 20. YÜZYILIN MELEKLERİ	32
● ŞUUR: FİZİKSEL VE FİZİK ÖTESİ	35
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	37
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	37
● İÇE BAKIŞLA ŞİFA BULMA	38
● BİLGİ VE İYİ AHLÂK	41
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	42
● İYİNİN VE KÖTÜNÜN ÖTESİNDE KİŞİSEL OLMAYAN EVRENSEL GÖRÜNÜM	43
● YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: MARY CELESTE-ÖLMEK İÇİN İki ŞANS-ASKERİN GÖNDERDİĞİ MESAJ	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: TESİRLERİN KADEMELİ İNİŞİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: SILVER BIRCH-SEVGİ ÖLÜMSÜZDÜR	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrad, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 300.000 TL. (Öğrenciler: 240.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

—Ergün ARIKDAL

Tanrı her tarafa derece derece yayılan bir ışık gibidir. Duyulara dayanan her türlü idrakin ötesindedir. Her şeyden daha açıktır. Bunun için de kelimelerle tanıtılamaz.

Sonsuz ve Sınırsız Mutlak Varlık, Tanrı nurların nurudur. İbda edici ilk Nur'dur. Saf ışıktır. İlk mutlak ışık, Tanrı'dır.

Tanrı sonsuzdur demek, sebep sonsuzdur demektir; bu durumda eserler de sonsuzdur, âlemler de sonsuzdur. Tanrı kadim ise, âlem de kadimdir.

Var olan âlem en yetkin ve en faydalı olandır. Olduğundan daha yetkin olması mümkün değildir. Var olanların en yetkini ve en güzeli olan Âlemde kötülük yoktur. Tanrı'nın Yasaları her şeyde vardır. Âlem en şerefli imkândır ve kötülük yoktur.

Zaman ve mekân icaplarına tâbi sebepler ve sonuçlar ile dolu dünya realitesinden geçerek kendimizi bulmamız, tanımamız gerekmektedir. Dünya, insanların dünyasıdır ve tarih denen Zaman ve Mekân süreci içinde gelişimimizi sürdürürüz.

Dünya İnsan Ruhu'nun rehberliğine bağlıdır. Ruhun ihtiyaçlarına göre bir tekâmül plânı olarak düzenlenmiştir. Dünyanın her düzeydeki yapısı ruhun istek ve amaçlarına hizmet etmek için programlanmıştır.

İhtiyaçların sonuna gelindiğinde, yani "**değerlenecek ne varsa değerlendirildikten sonra**" Kıyam, yani Hakikate doğru yüz çevirmek, izaftı olan da -realitede- ölüp Hakikatte doğmak meydana gelecektir.

İhtiyaçlar isteğe, istek iradeye yani istemek gücüne bağlıdır. İnsanın gerçeği, ihtiyaçlarını tatmin etmek isteğini taşımasıdır. Kendi nefsinin yöneticisi-yönlendiricisi olmak, istek gücünün, iradenin zafer kazanmasıdır.

Sevgili okuyucuların, bazı insanların bilgileri henüz egolarının, hodgâmlıklarının nitelikleri seviyesinde bulunur. Aynı yerdedir. İstek ve arzularının şiddeti ve harareti ile ıstırap ve heyecan içindedirler.

İnsan, kendi ihtiyacı dışında bir sebeple var olmuştur. Başka bir deyişle insan dışında, insan iradesiyle olmayan birtakım oluşlar vardır. İnsan bu oluşların sebebi değil, aksine kendi fiillerini dış olaylara göre düzenleyen ve yürüten akıllı varlıktır. O hâlde bu oluşların bir sebebi vardır. Buna hizmet ve vazife denir. Hizmet ve vazife insanın hayat kaynağı, var oluşunun temel sebebidir. Hizmet ve Vazife ehli olmak, bu işe kabiliyetli olmakla olur. Ayrıca görevlendirilmiş olmak, yani Yücelerin vergisi bir görevlendirme olması gerekir.

Kişisel çabalarla ulaşılan bir makam değildir. Bundan dolayı uyanık olan kendine tanınmış imkânların nimetine şükredip, görevlendirilme liyakatine ermeye çalışmalıdır.

İnsanların birbirine hizmet etmesini ve hodgâmlığın çıkarlarıyla savaşmasını öğrenmeleri ezeli bir uğraşıdır.

Galiba esas olan "**ruhsal bir anlayışa sahip**" olmaktır. Özgür bir ruhun keyfini sürmek ne büyük bir nimettir...

Hizmet aşkıyla bedenlere dönen nice özgür ruhlar, asıllarındaki yüce ışığın nurunu yansıtmak için en alt seviyelere kadar inerek, evrensel birlik ve beraberliğin pekiştirilmesine kendilerini vakfetmişlerdir. Onların bu yüce hareketleri sebebiyle tekâmül yolunda seviye alabilen insanlık, bir gün, kuşkusuz yönünü Hakikate, temel ilkelere çevirecektir.

Umut etmiyoruz; bildiğimiz böyledir.

Selâm ve Sevgiler

İLLÜZYON DÜNYASI

İÇİNDE bulunduğumuz toplum çok hızlı bir şekilde kendi aslı vazifesine doğru çekilmektedir. Bütün olmuş ve olacak olanlar Türkiye'nin, yüce vazifesini yerine getirmesi içindir. Hiçbir kimse, hiçbir inanç, hiçbir ideoloji bu ülkenin hedefini saptıramaz. Ulaşmak istediği noktaya hızlı adımlarla ilerlemektedir. Bu yüzden görünüşe pek aldanmayalım.

İnsanlarımızın materyalist bir kılığa bürünerek borsadan borsaya, dolardan dolara koşmalarını yanlış yorumlamayalım. Bu ulusun sonunda ne yapacağı belli olmaz. Bu da ima böyle olmuştur. Bir vazife milleti olarak her türlü ayrımcılığa karşı büyük bir esneklik göstererek birlik ve beraberliğini her çağda korumasını bilmıştır. Nice tehlikeler atlatmıştır bu ülke. Hiç bana mısın bile demez. Ertesi gün günlük güneşlik uyanmıştır. Görünüşteki karmaşaların ardında çok daha büyük amaçlar yatmaktadır.

İLLÜZYON DÜNYASI

Dünyadaki karmaşanın temellerini meydana getiren, herhalde dinlerin insanlara ayrı ayrı hitap edişlerindedir. Zaman ve zemine uygun olarak hitap edişleri, insanlarda bazı farklar oluşturuyor gibidir. Halbuki hiç birinde ayrılık yoktur. Hepsini üç dört temel ilkede

birleşmiş, bu ilkeleri zaman ve mekân anlayışına, insanların durumuna göre çeşitli semboller ve dillerle anlatmaya çalışmışlardır. Dolayısıyla inançlardan dolayı oluşan ayrılıklar ayrılık değildir. Bu nedenle inançların birliğinin anlaşılması çok önemlidir.

İnançların birliği kavranıldıktan sonra yasaların birliği, hakkın birliği, adaletin birliği gibi genel nitelikte, insanlıkla ilgili hümanist birtakım birlik ve beraberlik konuları da kendiliğinden ardarda gelir.

İnsanlık okulunda verilen derslerin mutlak bir vahye dayanması gerekmez. Bilgiler her yere aynı şekilde, ama o ulusların uygulamalarına ve anlayış seviyelerine hitap edecek şekilde, farklı diller ve sembollerle ifade edilmiştir. Budizm bir şeyler söylemiş. Hinduizm'de de aynı şeyler var. Sonra bir bakıyorsunuz, Muhammed'in kutsî hadisindeki sözlerle Buda'nın sözleri birbirinin aynı. Şüphesiz ki bunlar birbirinden etkilenmediler. Ama evrensel bir bilgidен hepsi kana kana içtikleri için, aldıkları nasibi aynı şekilde insanlara aktarabildiler.

Yani müteal bir birlikten söz etmek gerekir. Gerçek birlik budur. Bütün peygamberlerin amacını bilmek lâzım. Niçin peygamberlik yaptılar ve peygamberler aracılığıyla indirilen kitapların özleri nelerdir?

Birincisi, insanların, dünya hayatının pırıldılı, renkli, değişken hâline aldanması yönünde uyarılarda bulunmaktır. Dünyadan ih-

tiyaca yettiği kadar yetinmeleri, yani mal ve mevkiden yeterince edinmeleri yeterlidir deniyor.

DÜNYA TAHAYYÜLLERİMİZLE GERÇEK KILDIĞIMIZ BİR ORTAMDIR

Dünya bir illüzyon, tezahür etmiş bir yerdir. Âdeta hologramik bir görüntüden ibarettir. Görünüşü gayet canlıdır, hareketlidir fakat esası boştur. Bizim gerçek bir realite olarak bağlanmamız gerekmez. Peki, o hâlde niçin yeryüzünde varız?

Yeryüzünde varoluşumuzun sebebi, fizik plânın tezahür ettirdiği olaylardan yararlanarak halet yaşamamızdır. Aynada herhangi bir yansımayı seyretmiş de olsak, onun arkasında başka gerçeklikler de olsa, önemli olan geçirmiş olduğumuz halettir.

Biz dünyayı çok ciddiye alarak davranmışızda ruhsal olarak geçirdiğimiz bir faaliyet var. Bu faaliyeti meydana getiren en büyük faktör bizim isteklerimiz, imajinasyonlarımızdır. Demek ki, insanların dünya hayatına aldanmamaları, dünya hayatının esasında bir tahayyül sonucu meydana gelmesindedir. Yani herkes dünya hayatını kendi imajinasyonu oranında değerlendirir.

Bir olay herkes için farklı anlam taşır. Dolayısıyla dünyasal gerçekleri hakikat olarak, değişmeyen mihenk taşları olarak ele almamak gerekir.

Dünyada var olan her şeyin bir görünüşü, bir de görünmeyen tarafı vardır. Bizler görünüşle meşgul olduğumuz için, esasını anlamıyoruz.

Varlığın kendi üzerindeki denetim faaliyetini bir amaca yönelik olarak sürdürmesi gerekir. Dünya hayatının bir aldanmadan ibaret olduğu bilinmelidir. Aksi takdirde, varlık kendi üzerindeki denetim ve tanıtm faaliyetini sürdüremez. O zaman niçin kendimizi denetlemeye kalkıyoruz, niçin nefis murakabesi yapıyoruz? Niçin ahlâktan, haktan huktan bahsediyoruz? Eğer mevcut olan her şey sıkı sıkıya gerçekliğini muhafaza ediyorsa, her tuttuğumuz şey bir hakikatse niçin bunları yapıyoruz? Bu ikisi büyük bir çelişkidir.

Maksatlı ve hedefe yönelik faaliyetler şu-

urlu bir şekilde yönlendirilirse, fizik dünyanın imkânlarından ihtiyaç olunan kadarı yararlanılır. Dinlerde, dünyanın bize verdiği imkânlarla asla özdeşleşmeyin denmektedir. Onlarla kudret sahibi olduğunuzu sanmayın deniyor.

İHTİYAÇLARIMIZI DENGELİ OLARAK BELİRLEMELİYİZ

Burada ihtiyacımızın ne olduğunu saptayabilmek ve yeterli bir mal zemeye nasıl sahip olunacağını anlayabilmek meselesi ortaya çıkıyor. Bu ise insan için bir çalışma konusu oluyor. Maddeyle ve hayatla olan ilişkilerimizde daima uyanık olmak zorundayız. Belli bir hedefe yönelmek gerekir.

Rastgele, sadece biriktirmek ve kudret sahibi olmak için değil, kudret sahibi olmayı niçin istiyorsun, ne yapacaksın? Bunun sana getireceği birtakım sorumlulukları taşıyabilecek gücün var mı, dayanabilecek misin?

Dolayısıyla, bir şeyi büyük bir hızla isteyebiliriz. Kendimiz için bazı projeler canlandırabiliriz. Şu para, şu mülk olsa neler yapmam diyebiliriz. Ama gerçekten de öyle midir? Bunlara kavuşulduğu zaman, onların sorumluluğunun altından kalkabilir miyiz? Getireceği sonuçları tahmin edebilir miyiz?

İslâm'da güzel bir dilek vardır: Her şeyin hayırlısı istenir. Sağlığını kaybedecekse, ıstırap getirecekse neye yarar denir. Aslında hepimiz gerçekte ihtiyacımız olan her şeye kavuşmuş durumdayızdır. Herkes aslında kendi ihtiyaçlarını yerli yerinde karşılamış durumdadır. Hiç kimse "Ben şanssızım. Benim kaderim böyle" demesin.

İhtiyaçlarımızın altında veya üstünde olduğumuz zaman çok büyük manevî değişikliklere uğrarız ki, buna dayanabilmek çok zordur.

Herkes kendisi için en iyi ve en lâyık olduğu durumdadır. Ama bunu maddî açıdan ele alırsak çok yanılırız. Aynen dünya hayatını tek gerçek olarak kabul edişimiz gibi. Yüzyıllardan beri bedenle ilgili polemikler yaratılmış, hep onlar vurgulanmıştır. İnsanların aç sefil olması, adaletsizlik olarak ele alınmıştır. Hatta sırf bu polemige dayalı büyük rejimler

meydana getirilmiştir.

İhtiyaçlarımızı, gerçekten samimî bir gelişme ile kendimiz ayarlayabiliriz. Bu konuda gerekli olan yardım yapılır. Bugün her insanın lâyük olduğu ihtiyaç neyse, kendisine verilmektedir. Duygusal olmaya hiç gerek yoktur.

Varlığın yürüyüşüne engel olacak ağırlıklar azaltılır ve onlardan uzaklaşılır. Bundan sonra eşyanın kontrolü ortaya çıkar. Eşyanın kontrolü fizik dünyanın üzerimizdeki baskısını asgarî düzeye indirmektir. Buna hastalıklar da dahildir. Yani bir başağrısının on dakikadan fazla sürmemesi gerek. Eğer eşyayı gerçekten kontrol ediyorsak, onun üzerimizdeki hâkimiyetini belli yerlerde durdurmamız gerek.

İSTIRAPLARIMIZIN SEBEBİ AŞIRI İHTİYAÇLARIMIZDIR

Maddî etkilere karşı kapasite artırıcı esnekliğin devreye girmesi lâzım. Eşyanın ağır ve zaptedici tesirinin altına girmek için ıstırapların kaynağını öğrenmek zorundayız. Birçok şeyden ıstırap çekiyoruz. Bu acı nereden geliyor?

İster bir yürek sızısı olsun, ister elimizin, ayağımızın ağrısı olsun, hiç fark etmez. Yürek sızısıyla romatizma sızısı arasında sadece derece farkı vardır. Bu ıstıraplar, ümitler, ümitsizlikler, nefretler, anlayışsızlıktan doğan kabalıklar, hepsi ıstıraplarımızın kaynağı. Nereden geliyor bunlar?

Her varlık ıstırap yaratıcı bir mekanizmaya sahipse, bu mekanizmaların ardındaki sistemin kontrol edilmesi gerek. Bunu yapmadığımız sürece, sürekli olarak maddenin oyuncağı olmaktan kurtulamayız. Sevgilerimiz, aşklarımız, acımalarımız, hatta inançlarımız hep maddesel bir kontrolsüzlükten doğan görünümlerdir.

Cehennem azabı korkusuyla veya cennet müjdesiyle hareket etmek de esasında maddesel bir baskının sonucunda ortaya çıkan birtakım yaptırıcı güçlerdir. Cenneti kendi kapasitemize göre, en büyük haz dereceleriyle algılarız. Cehennemi de ateşle, kızgınlığıyla tasvir ederiz. Herkes kendi tahayyülüne göre canlılık katar. Ama insanlar cennet ve cehennemnin ardındaki derin anlamlara girmek

zahmetine katlanamamıştır. Girmiş olanlar ile giremeyenler arasında büyük farklar meydana gelmiştir. Giremeyenlerin sayısı hep daha çok olduğu için, girenler aforoz edilmiştir. Bu, dünyanın her yerinde böyle olmuştur.

Yunus, "Cennet cennet dedikleri üç beş ağaç üç beş bina, onu isteyeneye ver" diyebilecek güçte olduğunu göstermiştir. Yani bu farkı anlatmıştır. Çünkü ağaçlar ve evler dinsel bir tasvirdir. Halbuki Sufizmin cennete bakış açısı çok daha derin anlamlar taşımaktadır.

Eşyanın ağır ve zaptedici tesiri altına girmemek için ıstırapların kaynağını öğrenmek zorunluluktur. Yönelidiklerimiz acaba gerçek ihtiyaçlarımız mı yoksa yapay şeyler mi yarattık? Eğer yapay ihtiyaçlar yaratmışsak ıstıraplarımızın çeşitliliği de ona göre artıyor. Ölçülü biçili olmak, şuurlu ve uyanık olmak zorundayız.

Dünya kendi gelişimi için elinden gelen her türlü cazibeyi yaratır. Bu cazibenin etkisiyle insan maddeyle olan ilişkisini arttırır. Özdeşleşme hâline kadar uzanan bu yakınlaşması seçme özgürlüğünü kısıtlar. Şuurlu olmayan seçmeler tekâmüle hizmet etmezler. Çünkü maddenin üzerimizdeki baskısının en büyük riski varlığın seçme özgürlüğünü elinden almasıdır. Tercihleri kısıtlıyor.

HER OLAY RUHSAL İHTİYAÇLARIMIZ İÇİNDİR

Muhtaç olduklarımızı sadece fizik dünyadan sağlayamayız. Ruhsal dünyanın yardımlarına daha fazla muhtacız. Bizim kapalı şuuru-muz amaçları tayin etmekte yetersizdir. Şuursuzluğumuz ve uykudaki hâlimizle, bütün iyi niyetimize rağmen hedefimize, vazifemizin tam ortasına ulaşabilme-miz mümkün değildir.

Ruhsal plânların berraklık dolu hüviyetleri ve hikmet dolu hareketleriyle üzerimize gelen rahmet tesirleri sayesinde birsürü şeylerde başarılı olmamız mümkün olmaktadır. Yani biz ihtiyaçlarımızın tespitinde bile yeterince uyanık değiliz. Her şeye rağmen, bizim az sorumluluğa düşerek geliştirdiğimiz düzenin veya inşa ettiğimiz binanın tuğlalarının teker teker sökülmemesi, zarara uğramaması için

Yukarısı tarafından korunuyoruz.

"Bu senin ihtiyacın değil. Bunları sen aşağıdaki illüzyondan dolayı istiyorsun. Ama ben senin gerçek ihtiyacını biliyorum. Al sen bunu yap." diyen rehberlerimizin sağladığı imkânları büyük bir şükranla kabul edip kullanmak lâzım. Hakka rıza budur. Benim gerçek ihtiyaçlarımı bana veren güçtür.

İsâm'da adil bir şekilde herkesin ihtiyacına göre her isteğin cevaplandırılması "rahim" kelimesiyle ifade edilmiştir. Nasibi dağıtan sistemin adı rahim sistemidir. Bu nedenle her surenin başında, "Ben rahim ve rahmet sahibiyim" der. Yani, "Ben hem korurum, hem de her ihtiyacınızı karşılayacak şekilde yardım ederim." demektir.

Bütün peygamberler büyük bir mücadele vererek, insanlığın doğru ve doğru amelli olmalarını istemişlerdir. Bu en büyük ortak özellikleridir. İnsanların doğru sözlü olmaları ne demektir? Tersinden düşünürsek, "Yalancı olmayın, yalan söylemeyin." diyorlar. Her türlü söyle...

İNSAN KENDİNE YALAN SÖYLEMEMELİDİR

Asıl söylenmek istenen yalan, insanın kendi kendini aldatması meselesidir. Yalan

söylemek, başkasından önce kendini aldatmaktır. Kalp ve beyin aynı paralellikte çalışmalıdır. Kalp ne düşünüyorsa, niyet neyse beyin eşya üzerinde o işi yapsın. Kalbin söylediği şeyi beyin yapmıyorsa yalan söylenmektedir. Yani samimî olmak gerekir.

Kendine yalan söylemek, kendini her türlü geliştirici ve yükseltici etkiye karşı örtmektir. Küfür veya kafirlik denen olgu budur. Kuran'ın sürekli kullandığı "kafirler" sözcüğü aslında, kendine yalan söyleyen, kendini yükseltici ve geliştirici etkiye karşı örten kimseler içindir. İnsan kendine inanmamaktadır. Kendi varlığına, verilen bilgiye inanmamakta, bilgiyi örtmekte ve saklamaktadır. Küfür hâlidir, yani gizleme hâlidir.

Doğru sözlü, doğru amelli olmanın arkasında yatan bilgi, insanın kendi kendini aldatmama meselesidir. Ellerin işleri zihnin amacına göredir. Zihin bir aldanma içindense, onun meydana getirdiği işler de aldatıcıdır.

Bilgilerimizden ve ihtiyaçlarımızdan doğan bazı kararlarımızı, hedeflerimizi de doğru bir şekilde kontrol altına alabiliyorsak, onun tezahür edişi de doğrudur. Yaptığımız iş kimse tarafından eleştirilmez o zaman. Kötü yaptın, isabetsiz yaptın denmez. Tam zamanında ve zemininde yapmışızdır. ■

META FM

Bilgi Çağının Radyosu

105.6

DİNLEYİNİZ DİNLETİNİZ

GELSİN ARTIK BÜYÜK ZAMAN

Kanıyor, kazıldıkça toprak
Yanıyor, yeşeren fidanlar
Ağzı bir karış açık, susuzluktan dünyanın.
Nefesler, nefesler...
Derinleşen iniltiler,
Artık duyulmaz oldu.
Körük gibi göğüsler, inip kalkmaz oldu.
Derken bir Arslan kükredi!...
Yer titredi, sonra gök...
Yığınla nefer, hepsi öbeklendiler.
Ne baş belli ne son,
Sadece yolun yolcuları,
İlerlemekteler açılan ışığa doğru.
Görebildikleri; yükselen ufuk,
Erebildikleri; bir yudum umut.
Aralanan kapılar, teker teker açılıyor,
Bir yudum umuttan deryalara dalınıyor.
Artık ne zihinler bulanıyor,
Ne göğüsler daralıyor.
Tek meşgale; görünenin arkasını görebilmek
Eldekinin kıymetini bilip, büyük kapıya erebilmek.
Defterler devşirildi,
Sezilenler belirdi.
Od tamam, odun tamam,
Gelsin artık Büyük Zaman.

YENİ ÇAĞIN İLK IŞIKLARI

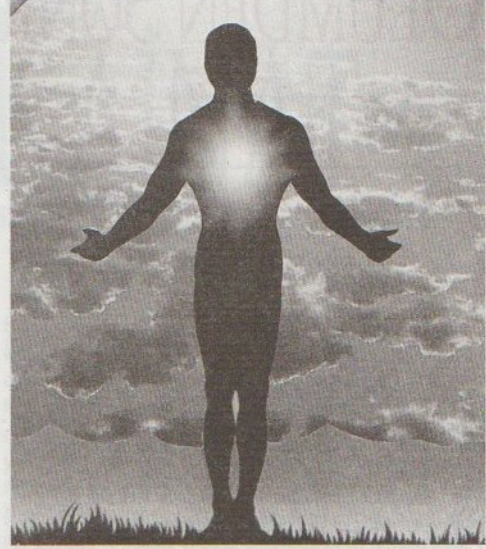
Elvan ÖGÜT

S u anda tüm insanlık ailesi olarak, gerek fert fert, gerekse topluluklar hâlinde oldukça basınçlı olaylarla karşı karşıya bulunduğumuz bir devreyi yaşamaktayız. Bütün bu olaylar, yaşanan ıstıraplı süreçler dünya insanlığını bütünsel olarak ilgilendirmektedir. Yani insanlık ailesinin bireyleri olarak, dünyanın bir başka ülkesinde yaşamakta olan her türden olaylar zinciri için, "Bizi ilgilendirmez" diyemeyiz. Çünkü tüm dünya insanları aslında bir bütündür. 6 milyar insanı tek tek, birbirinden ayrı ve birbirleriyle bağlantıları olmayan varlıklar olarak değerlendirmek, Yeni Çağ'ın Öncüleri olan günümüz insanına uymayan bir anlayış biçimi olmaktadır.

Evrenin tesadüflere bağlı bir sistemle işlemediğini biliyoruz. Ve yine yaşamakta olan olaylarla da tesadüfî bir şekilde karşılaşmadığımızı metapsişik bilgiler ışığında gayet net bir şekilde görebiliyoruz. Hassas bir görüşle baktığımız zaman, evrende hâkim olan Şuurlu İşleyiş'i hissetmemek mümkün değildir. Her şey, Evrensel İlleker'in ışığı altında ahenkli bir şekilde hareket etmektedir.

Peki, tüm dünya insanlığı olarak çok çeşitli seviyelerde yaşamakta olan bütün bu olaylar bize neyi işaret etmek istiyor acaba?

Öncelikle içinde bulunduğumuz duruma kısaca göz atacak olursak, Yeni Çağ'ın Öncüleri olarak bizden istenen mantal uyanıklığa sahip değiliz. Yani keskin, geniş açılı ve sezgisel bir görüşe yeterince sahip değiliz. Olayların arkasındaki derin anlamı, olayların gizli dilini tam olarak kavrayamıyoruz. Şuurlu olaylar zinciri ise, bizi bu

Yeni Çağın ilk ışıklarını görmek için, kalp gözümüzü açma zamanıdır.

uyanıklığa götürmek için olanca gücüyle işlemektedir. Ancak bu şekilde, içinde bulunan dejenerasyonun bizlerdeki yansımaları olan mantal ataletten, durağanlıktan kurtulmamız mümkün olabilecektir.

"Çaba" ilkesini uygulamamıza büyük engel teşkil eden mantalimizdeki bu hareketsizlik hâli, doğal bir yansımaya olarak fizik mekân içerisinde de işlek bir durumda olmamızı engellemektedir. Ve dejenerasyonun yaratmış olduğu bu atalet hâli içerisinde, duygularımızın bizi yönlendirdiği şekilde oradan oraya sürüklenmekten kendimizi kurtaramamaktayız. Böylece gerek olayları anlamakta, gerekse attığımız her adımın, insanlık ailesinin bireyleri olarak tüm dünya insanlığının değişimine ve gelişimine etki edeceği gerçeğini görmekte zorlanmaktayız.

Oysa şuurlu olarak, "Bütün" adına

Devamı S.46'da

RUH ve MADDE 7

BATI ÜLKELERİNDE TANRI VE ÖLÜMDEN SONRA YAŞAM İNANCI

İsmet YALÇIN
(ARAD Üyesi)

ÇEVREMİZE baktığımızda insanların büyük çalkantı ve karışıklık içinde olduğunu görmekteyiz. Bunun hem fiziksel hem de içsel olduğunu söylemek mümkündür. Aslında fiziksel olarak dile getirmiş olduğumuz etkiler de bizleri uykumuzdan uyandırmaya yönelik tesirlerdir. Bunlar, fizik plânda depremler, sel baskınları, çeşitli doğa olayları ile ekonomik bunalım olarak kendini göstermektedir.

Doğa hareketlerinin amacı insanlara zarar vermek değil, onları şuurlandırabilmektir. Geçtiğimiz aylarda meydana gelen California depremini düşünün bir defa. O şiddette bir

depreme, dünyanın en gelişmiş teknolojisine sahip bir ülkesi bile bir şey yapamıyor, her yer yıkılıyor. Fakat ilginçtir ki can kaybı beklediği kadar olmuyor. Aynı şekilde ABD'nin doğu eyaletlerindeki soğuk hava dalgası da fazla ölüme yol açmıyor. Ancak televizyonda o insanların yüz ifadelerini, tutum ve davranışlarını gördüyseniz, bu olayların gerçek amacına ulaşmakta olduğunu hemen anladınız.

Maddeye son derece bağlı bir toplum olarak bilinen ABD'de yapılan araştırmalar sonucunda halkın yüzde 95'inin Tanrıya inandığı ortaya çıkmıştır.

ABD'den sonra Tanrı inancı en yüksek oranda olan ülkeler arasında Katolik inancın çoğunlukta olduğu İrlanda, Polonya ve İtalya gibi ülkeler yer almaktadır. Eski Doğu Bloku ülkelerinde ise Tanrı inancının hayli zayıf olduğu görülmektedir. Özellikle eski Doğu Al-

Batı ülkelerinde Tanrıya ve ölümden sonra yaşama inanç (%)

ÜLKE	TANRI İNANCI OLAN	TANRIYA İNANMAYAN	ÖLÜMDEN SONRA YAŞAM
Batı Almanya	67	13	52
Doğu Almanya	25	61	12
İngiltere	70	14	51
ABD	95	2	78
Hollanda	50	22	42
Macaristan	65	19	27
İtalya	85	4	66
İrlanda	92	2	80
Polonya	88	12	62
Norveç	60	16	60
İsrail	71	17	42
Slovenya	61	28	33

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

HİÇBİR şey kaybolmaz, fakat herşey tekâmül eder. Başka bir şeyle inkılap eder ve kâinatta daima inkılap vardır. Radyum kaybolur kaybolmaz enerjiye inkılap eder. Enerji de vardır. Başka bir şey kaybolmuyor mu? Kaybolmaz. Bizim gözümüzden kaçan şeylerin hepsi mevcuttur. Nitekim medyumun bu olaylar arasındaki irtibatı mutlaka var. Müspet rakama müstenit bir hadise ve lâboratuar işi. Crafort'un "Post Psişik" diye bir kitabı var. Orada buna ait büyük izler mevcuttur. Crafort mekanik profesörüdür. Belfast Üniversitesi'nde yanılmaz ve tamamıyla mekanik kanunlara göre tespit etmiş; âletlerle, rakamlarla, terazilerle, hatta tartılarla ortaya koymuştur. Medyumun nezninden eksildiği kadar yerine teşekkül eden fantomun üzerine yüklenmektedir. Yani şu mânâda: Medyumun bedeninden çıkan maddeler, orada teşekkül etmektedir. Peki ama medyomla arasında 5 m'lik mesafe var. Bu mesafeyi dolduran şey nedir? Vasatta ne var? Hiçbir şey! Bu burada yok oldu. Yani kâinatta yok oldu, gitti. Orada kâinatta yeniden mi hâl oldu? Hayır. Bu bizim gözümüzden kayboldu ve orada bizim gözümüze görünebilecek şekil aldı. Bunun ilmi mânâsı budur. İşte animizma ve bizim bugün yürüdüğümüz yol da budur.

Şimdi bize daha şümüllü ve buna ait fikir verecek enteresan bir tecrübeden bahsedeceğim: İlk misal Prof. Aksakof'un "Demateryalizasyon" kitabından alındı. Bunu Ruh ve Kâinat'ın 611. sayfasında da bulabilirsiniz.

Inkılâp: Değişim, Müstenit: Dayanan

Ben size okuyorum şimdi. Bizzat Prof. Aksakof'un müşahedeleridir bunlar. Bütün celsemin devamınca; medyum Bayan Esperans entelektüel bir kadındır. Cahil ve basit bir medyum olmayan, aynı zamanda yaptığıyı bilen ve etüt yapan, yaptıklarını da prazente etmesini tam mânâsı ile bilen biridir. Medyum benim sağımda bulunan iskemlede oturuyor. Vaziyet müsaitti ve medyumun bütün hareketlerini takip edebiliyordum, daima onu göz hapsinde tutabiliyordum. Medyum, bir aralık derin derin içini çekmeye ve büyük ıstırap çekenlere mahsus hâllerde bulunmaya başladı. Bütün fizik medyomlara tezahürler ıstırap tezahürleri ile bitaraftır. Medyum kıvrır, inler, ağlar, haykırır, zannedersiniz işkence içindedir.

"Ne oluyor?" diye sorarsınız. Fakat bu işe alışmamış bir adam buna dayanamaz sanırsınız. Ellerini birçok defa yukarıya kaldırdı. Birtakım hareketler yaptı. Şunu itiraf edeyim ki, onun bu hâlini görünce bir an şüpheye düştüm. Kendi kendime "Haydi bakalım, dikkat, belki o yavaşca buradan ayrılmaya veya bize bir oyun oynamaya hazırlanıyordu. Ellerini hareket ettirmeye başlayınca adam şüphelendi diye düşündüm. Bu düşünce ile daha iyi görmek için medyoma doğru yürüdüm. Birkaç cm kadar ona yaklaştım.

Bu sırada medyum, Bay Siling'e şunları söyledi:

— "Oturduğun iskemleyi muayene edelim." Bay Siling medyoma yaklaştı. Bir elini tuttu ve aynı zamanda bağırdı.

—"Şayanı hayret, Bayan Esperans'ın bedeninin üst kısımlarını görüyorum. Kendisiyle konuşuyorum. Fakat iskemlenin üzerinde onun etekliğinden başka bir şey yok." Birkaç dakikalık sükkattan sonra, medyom celsedeki dört kişiye daha iskemleyi kontrol etmelerini söyledi. Bütün bu işler esnasında o çok muzdarip bulunuyordu ve inliyordu. En aşağı iki defa su içmek ihtiyacını gösterdi. Ben onun bardağı eline aldığını görüyorum, suyu içtiğini işitiyor ve tekrar bardağı yerine koyduğunu hissediyordum. Kadın suyu içiyordu ama karnından aşağısı yoktu. Peki içtiği su nereye gidiyordu? Üst kısmı ise bütün şeklini muhafaza ediyordu. Celse başında medyom iskemlesinde oturuyordu. Bacaklarını önüne doğru uzatmıştı. O zaman bacaklarını, ayaklarını ve bedeninin alt kısmını tamamiyle görüyorduk. Halbuki şimdi onlardan eser yoktu. Yalnız iskemlenin üzerinde, aşağıya doğru sarkmış boş bir eteklik vardı.

EKTOPLÂZMİK CELSELER

—"Şimdi bu hadise nedir?" Basit, kolay bir izahı vardır. "Canım halüsinasyondur. Oradakiler öyle görmüş." Şimdi bunun halüsinasyon olup olmadığını zaten misalın içindeki birçok hadiseler bize gösterecektir. Fakat ben o kadar ince teferruata girmiyorum. Diğer bir misal ile daha bariz ve halüsinasyon düşüncesini tamamiyle ortadan kaldıracak bir misal ile bu itirazı karşılamak istiyorum. Fakat onu daha sonraya bırakacağım. Yalnız bu medyomun acaba o andaki haleti ruhiyesi neydi? Yani dışarıdan görünen böyle. Fakat o sıkıntı, ihtiras içinde olduğu zaman, ruh bedeninin yarısı gittiği zaman acaba ne düşünüyordu? Bir şey düşünemiyor muydu? Bu husus meraklı bir şeydir.

Aksakof'un yine aynı kitabında bizim şu merakımızı tatmin edecek aynı medyoma ait bir vakayı aktarıyorum. Kendisi daha evvel böyle hadiseler geçirmiş. İlk halet; bizzat Madam Esperan (kendisi) yine aynı tecrübeye neler duyduğunu anlatıyor:

Saint Petersburg'dan 8 günlük bir yolculuğu müteakip pek yorgun bir hâlde memleketime geldim. Başım çok çok ağrıyordu. Bilhassa ensemdede şiddetli bir ağrı vardı. Bana grip olduğumu söylediler. Tecrübe yapmak üzere bay ve bayan Siling'in evine gittiğim zaman, o akşam için tecrübe hazırlamıştı. Biraz geç kalmıştım. Celsede bulunacak kişiler yerlerine

oturmuşlardı ve beni bekliyorlardı. Odaya girince fazla konuşmadan kabinenin önünde bana ayrılmış yere oturdum. Kabineye bile bakmamıştım.

Oysa kabine denilen şey için celse yapılmadan önce köşeye üçlü perdeler gererler. Orada karanlık bir oda hazırlarlar. O da bazen tezahürlerin vuku esnasında derhal karanlığa ihtiyaç duyulur. Çünkü medyomun gözleri şiddetli müteessir olur. Hatta buna dikkat etmeyen bir ilim adamı kurnazlık olsun diye; kurnazlık yapıyor mu, yapmıyor mu anlamak için tam materyalizenin dolaştığı esnada ve ortalığın karanlık olduğu anda "Evet... yakaladım hilesini" diye cebinde hazırlamış olduğu 50 mumluk ampulü yakınca medyom ebediyen kör oluyor. İlim uğruna sonradan yaptığı yanlışları anladıysa da sonuç bu.

Böyle birtakım şeyler vardır. Bu gibi hadiseleri engellemek için ve medyomu her türlü dış etkiden korumak için karanlık oda dediğimiz odalar kullanılır. İşte karanlık oda dediği odur.

Medyom devam ediyor: "Kabineye bakmadan oturmam ama çok yorgun ve muzdarip hâlde bulunuyordum. Kabinenin içinde birtakım sesler duymaya başlamıştım. Bazı eller başımın üzerine geliyordu. Bana bir kalem ve kâğıt verildi. Kâğıdı ve kalemi veren asistanlardır (bazen otomatik yazı yazar, onun için). Ben de yazmak için kâğıdı dizlerimin üzerine koydum. Kalemi de üzerine dayadım. Tam bu sırada çıplak kollu, kocaman bir el peydah oldu ve elimden kalem kâğıdı alıp kapıya doğru götürdü. Bu işe alışkın olmayan biri çok korkardı."

Birdenbire bir el geliyor ve kalemi alıyor götürüyor.

Fakat bu el yine kendi vücudundan çıkan bir eldi. Onu da hatırlatmak isterim. Ve elimden kâğıdın, kalemin alınıp götürüldüğünü, kâğıdın buruşturulup yırtıldığını ve kalemin de kırıldığını işittim. El tekrar meydana çıktı ve yırtılmış kâğıdın yarısını kucağıma attı. Bütün bu tezahürler esnasında o kadar kuvvetsiz, asabî ve düşkünlük hâli hissediyordum ki kendimde. Dikkat edilirse burada maksatlı bir hâl, bir hadise var. Oraların o zamana kadar böyle kâğıdı, kalemi medyomun eline alıp da yazması ve komünikasyon vermesi âdetmiş ki bu işi yapıyorlarmış. Fakat bu akşam o şuurlu kudret, başka bir tezahür göstermek istiyor.

Haleti ruhiye: Ruh hâli, Komünikasyon: Tebliğ

Buna mani olmak için doğrudan doğruya kâğıdı aldı, yırttı ve kendi suratına attı. Bundan da maksadı, bu akşamki tecrübem değildi. Başka bir şeydi bu çıkacak işin altından. Külçe hâlinde kollarım dizlerimin üstüne düştü, fakat dizlerim yoktu. Ellerim dizlerime dayanacağı yerde oturmakta olduğum iskemlenin üzerine düşmüştü. Bu hâl beni şaşırttı. Acaba uyuyor muydum? Dikkatle elbisemin üzerinden kendimi yoklamaya başladım. Bacaklarımı, vücudumu arıyordum. Yalnız başım, omuzlarım, göğsüm tabii hâlde mevcuttu. Fakat bedenimin diğer kısımları yoktu. Dizlerimin olması lâzım gelen yeri, ellerimle tazyik ettim.

Olmak, yapmak istenen bir hadisenin mevcudiyetine inanmasıdır ve illa sübjeksiyon olmaz. Sübjeksiyon mevzuatında otosübjeksiyon yoktur. Otosübjeksiyon vardır, telkin yoktur. Telkin binefsihi vardır. Sizin verdiğiniz telkine eğer karşınızdaki inanmamışsa, kabul etmemiş demektir ve katiyen onun telkini mümkün değildir. Şimdi bu kadın kendi bacaklarının varlığını sübjektifman duyuyor. Varlığına inanıyor ama bununla beraber bacağı yok. Bu bir telkin neticesinde meydana gelmiş bir halüsinasyon olamaz.

Fakat muayenenin neticesinde o şunları söyledi: "Hayır orada değil, orada sizin etekliğinizden başka bir şey yok." Bu söz beni büsbütün korkuttu. Elimi mevcut olan göğsüme koydum, kalbim atıyordu. Dehşet içindeydim ve bayılmak üzereydim. Bir bardak su istedim, verdiler. Suyu içtikten sonra terlemeye başladım. Korkum her dakika artıyordu. Bu işin sonu ne olacaktı? Başıma daha neler gelecekti? Bunları düşünerek endişe ve sıkıntı içinde beklemeye başladım. Bu sırada diğer asistanların neler olduğunu, birbirlerine soruşturdıklarını ve Bay Siling'in onlara vücudumun yarısının kayıp olduğunu anlattığını işitiyordum. Asistanların birçoğu yanıma gelip muayene etmeleri için, benden müsaade istediler. Hatırlıyordum ki, bunların içinde çok alâkadar olan Dr. Hertzber'in yaklaşmasına ve muayene etmesine müsaade etmiştim. Bunu müteakip ricalar devam etti. Bay Bout da gelebilir mi? Bay Şulter de gelebilir mi? Hepsi ellerini iskemlenin üzerine koyuyor. Fakat orada etekliğinden başka bir şey bulamıyordu. Asabiyetim ve korkum son dereceye varmıştı. Her dakika da artıyordu. Çok ıstırap çekiyordum. Bu sırada Kaptan Totelyu beni muayene etmişti. Yıldırım çarpmış gibi bağırdı. "Bedeninizin yarısı bile kalmamış!" Bu sözler beni hasta yaptı. Ta

Binefsihi: Kendisi, Cidar: Duvar

benliğime kadar işleyen bir darbe gibi bana tesir etti. Artık hiçbir kişinin muayenesine ve temasına dayanamayacak hâle gelmiştim. Beni biraz rahat bırakmalarını rica ettim. Bazıları celsenin durdurulmasını istediler. Fakat ben celse bırakılınca, hâlimin ne olacağını düşünerek herkesin sükûnetle beklemesini rica ettim ki, bu da çok enteresandır. Meğer, orada herkes âlimmiş.

Eğer o anda durdurulsaydı, birçok asabî buhranlarla, birçok arızalarla uyanacaktı ve belki de tedavisi güç bir bakıma neden olacak hadiseyle karşılaşacaktı. Bu ayrı bir mevzuudur.

"Bu yapıldı. Ben hemen hemen şuurumu kaybetmiştim. Bir müddet geçti. Vücudumun kaybolan kısımlarının tekrar yerine gelmeye başladığını ve elbisemin dolduğunu duydum. Bütün asabî heyecanım ve korkum azalmaya başladı ve son adamın beni muayenesinden aşağı yukarı yarım saat sonra tabii hâlimi bulabilmişim. Bir bardak çay içtim. Bu olaydan sonra 3 ay geçti. Ben kendimi ancak 15 günden beri toplamış bulunuyorum. Demek üç ay hasta yatmışım. Şimdi burada arz ettiğim gibi ilk akla gelecek şey, "Canım bütün bunlar halisinedir. Hepsinin gözleri yanlış görmüştür, elleri yanlış tutmuştur. Masayı derken bacağı tutmuştur." Şimdi asıl ikinci müşahede bunlar. Halüsinasyon veyahut illüzyon olur, onu düşünelim şimdi. Bir misal: New York'ta Pastör Enstitüsü şefi meşhur Dr. Paul Jibye'nin müşahedesidir. Burada 6 cidarlı bir demir kafesin içine medyom kapatılıyor. Medyom kapatıldıktan sonra tecrübenin sonunda medyom, bu kafesten dışarı çıkıyor. Şimdi tecrübe bu. Tecrübede kullanılan kafes 5 cidarlıydı ve her cidar kafesvari, madenî şeritlerle ördürülmüştü. Bir kapısı vardı. Kapı da aynı şekilde ördürülmüştü. Kapının üstünde bir asma kilit vardı. 5 cidarın ucu kafesin kapıdan başka diğer yanlarını, birisi tavani, diğeri de zemini teşkil ediyordu. Kafes o kadar sağlam yapılmıştı ki, eğer kuvvetli bir adam bu kafesin içine kapatılıp üzerine bir asma kilit takılıysaydı ki, buradan onun çıkmasına imkân yoktu. Olamazdı. Medyom bu kafesin içine kapatıldı ve üzeri kilitlenerek mühürlendi. Işıklar söndürüldü. İki saat süren birtakım tezahürlerden sonra, Moody (bu kendisinin bir ruh olduğunu söyleyen varlığı.) "Ben Moody" diyordu.

—"Benim ismim Moody, ben ruhum."

(Devamı Gelecek Sayıda)

Silver BIRCH'ün Tebliğlerine Göre YARININ DÜNYASI NASIL OLACAK

GELECEKTEKİ DÜNYA, insanları ruhun kanunlarını öğrenip, bu kanunların icabına göre yaşamaya başladıkları zaman, nasıl olacak? Bu Yeni Dünya'nın doğuşu bir diktatörün, bir hükümetin veya bir birleşmiş milletler kurumunun kararı ve emri ile olmaz. O, ancak insanları onu hak ettikleri zaman gerçekleşecektir. Aşağıdaki yazıda Silver Birch, bu gelecek dünyanın mutluluklarına dair ufak bir çeşni tattırıyor:

"Şimdi buhranın ortasındasınız. Her zaman bir doğumdan önce ağrı ve sancılı olur. Yeni düzenin doğuşu demek bir hayli ıstırap çekilmesi demektir. Hatta o yeni düzen geldiği zaman bile sancılar ve acılar bir müddet daha artmaya devam edecektir.

Fakat dünyanıza öyle bir tohum ekildi ki o büyüyecek ve yüksek makamları işgal eden kimselerin onu mahvetmek yolundaki uğraşma ve didinmeleri boşa gidecektir. Çok zaman önce şu söylenmişti: 'Göklerde olduğu gibi yeryüzünde de senin iraden hüküm sürecektir.' İşte bu gerçekleşecek.

Pek çok büyük değişiklik olacak. Parçalanmalar, dağılmalar, anı ve şiddetli değişimler olacak. Sizin 'karanlık' ve 'zorluk' diye düşündüğünüz şeyler olacak. Şöyle diyebilirsiniz: 'Her şey daha kötüye gidiyor.' Fakat daima, bütün bunların arkasında, dünyanın tekâmülünü gerçekleştirmekte olan bir kuvvet gizli.

Dünyanızın gelecekte alacağı hâl ve şekli ile görmemize, bizden yukarıda ve bizden üstün olanlar tarafından birçoğumuza izin verildi. İşte biz hassas ve alıcı kabiliyette olanlarınıza bu tabloyu nakletmeye ve böylece onlara işlerine devam etmeleri için ilham ve gayret

vermeye çalışıyoruz. Görmüş bulunduğum geleceğe ait tablolar bana şimdiki dünyanızı olduğundan daha çirkin gösteriyor. Onun nasıl olabileceğini ve nasıl olması gerektiğini görüyorum. Bu sadece bir zaman meselesi.

Bir gün çok yeni bir nesil gelecek. Bütün politikacılar, dinlerin, bilimin ve bilginin tek bir şeyin kısımları olduğunu fark eden yeni bir nesil.

İşte o zaman ıstırap, acı, keder, korku, matem ve hüznün dünyanızdan sürgün edilecek ve orası tebensümlerin ve şen kahkahaların diyarı olacak. Bugün dünyanıza gelebilecek en büyük öğretmen ancak başkalarının derdini ve acısını kaldırmak için, başkalarının hayatını kolaylaştırmak için çalışan kimse olacak.

Sizler öyle bir dünya kurmaya çalıştınız ki, orada bir kimse bir şeye sahip oldu mu, onu başkalarının hayrına kullanacağı yerde kendine saklamaya kalkıyor. Netice olarak da, temelinden bozuk olduğu için yıkılması mukadder bir sistem kurmuş oluyor.

İnsanlarınız, sahip oldukları imkân ve kabiliyetlerini -ki onların hepsi aslında Büyük Ruh'dan gelir- geliştirerek başkalarına yardım yolunda kullanmayı öğrendikleri zaman, işte o zaman, ebedî değerler üzerine kurulmuş bir sisteme sahip olacaksınız.

Size öğretmeye çalıştığımız bu şeyler yeni değildir. Bunlar, gönül gözü ile görebilmiş olanların yüzyıllardan beri sizlere öğretmiş oldukları eski, çok eski hakikatlerdir. Fakat siz onları ihmal ettiniz, böylece bizlerin bunları bir kere daha öğretmemiz, Büyük Ruh'un derslerini mutlaka öğrenmeniz gerektiğini bir kere daha göstermemiz lâzım geldi. Kendi fikirlerinizin mahsulü olan çılgınlıklarla dünyayı hemen mahvettiniz.

Dünyanız tuttuğu yoldan Büyük Ruh'a ve

META FM 105.6 SİZİN RADYONUZ

onun kanunlarına yeniden dönmelidir. Dönüyor da. Büyük Ruh'un kanunlarının nasıl yavaş yavaş gerçekleştiğini görebiliyorum.

MUTLAKA öğrenmeye çalışmanız gereken şey, Büyük Ruh'un lütfettiği nimetleri insanlar arasında doğru şekilde bölüştürebilmektir. Aranızda ihtiyacından çok az yiyeceği bulunanlar ve ihtiyacından çok fazla yiyeceğe sahip olanlar var. Bu şüphesiz yanlışır. Sahip bulduklarınızı halkınız arasında paylaşmalısınız. Bu ne kadar basit, değil mi?

Kazandığınız hak ve menfaatleri dağıtmalısınız. Ruhsal kanun mükemmeldir. Sadece başkalarına hizmet gayesi ile yaşarsanız, siz böyle yaptığınız için Büyük Ruh sizin kanalımdan hükmünü icra eder, yardımını gönderir. Bu sizin için ve herkes için böyledir. Eğer siz, bu mümkün değildir diyerek olursanız, ben de diyeceğim ki bu mümkündür, çünkü yegâne yol budur. Kanun mükemmeldir ve siz onu aldatamazsınız. Kanunu öğrenmek ve onu tatbikata koymak zorundasınız.

Yüzyıllardan beri dünya çocukları, eninde sonunda mutlaka yıkılması icap edecek olan şeyleri kendi hür iradeleri ile inşa edip durdular... Büyük Beyaz Ruh'un aydınlığı dünyanızın karanlığına yavaş yavaş nüfuz ediyor ve oradaki kargaşaların ve harabelerin arasından yavaş yavaş Büyük Ruh'un yeni dünyasını kuruyor. Bu yeni dünyada adaletsizlik, haksızlık ve çok fazlasına ve çok azına sahip olanlar arasındaki ayrılıklar olmayacak. Orada bütün nimetler bölüşülecek, bütün nimetler eşitlik içinde dağıtılacaktır.

Bu yeni dünyanın şafağına hangi ismi isterseniz verin, benim için fark etmez; fakat gerçekleşmekte olan şey, Büyük Ruh'un dünyasıdır ve O'nun Kudreti ve O'na bağlı bütün kalplerin hizmeti katılmaktadır. O sadık ve imanlı kalpler ki bütün istedikleri, madde dünyasına yeni sevinçler, yeni hayat ve yeni saadetler getirmektir. Ta ki sizin dünyanızdan bizimkine sefil ve perişan durumlarda gelenler son bulana kadar.

Bazen iş gecikiyor diye düşünebilirsiniz. Fakat daima, her yerde, hatta kendi bilgileri dışında, insanlar ve vasıtalar bu iş için seferber edilmiş, kullanılmakta... Büyük Ruh, çocuklarının kendilerini mahvetmesine müsaa-de etmeyecek. İşte sizi tekrar tekrar yardım

için teşvik etmemin, zorlamamın sebebi budur. Siz buna ister siyaset deyin, ister demeyin, benim için fark etmez. İş yürüyor. Bu iş artık durdurulamaz.

Gayretlerimiz sayesinde madde dünyasının her tarafında almış olduğumuz iyi neticelerden dolayı ithihar ediyoruz. Bir zamanlar gamlı olan gönüller şimdi biraz daha neşeli. Işık, karanlığın kasvetini yırtmıştır. Bir zamanlar cehaletin hüküm sürdüğü yerde şimdi biraz daha fazla bilgi var. **Cesareti kırılanlara yardım ettik, yorgunlara kuvvet verdik, yollarını kaybedenlere rehber olduk ve hemcinslerine hizmet etmeye çalışanlara şevk ve ilham açıldık.** Onlara, Büyük Ruh'un yoluyla ve O'nun çocuklarına hizmet yolundaki bütün gayret ve cehitlerinde kudretli bir ruh ordusunun kendilerini desteklediğine dair kanıtlar gösterdik.

Ayrıca, size sevdiğinizden ve sizi sevenlerden bazılarını getirebilmiş olduğum için de mesudum. Böylece, onları asla kaybetmemiş olduğunuzu, birbirini sevenlerin kalpte ve gönülde bir ettiklerini ölümün ayırmayıp bilâkis birleştirdiğini, her zamankinden daha açık olarak görüp anlamınıza yardımcı olduk.

Tesirlerimizin nerelere kadar uzandığını görebilmenizi istedim. Engellerin yıkılmasına, engellerin kaldırılmasına ve bilginin yayılmasına yardım ettik. Bunlar dünyanızın ihtiyacı olan şeylerdir. Ruhî, zihnî ve maddî hürriyetin dünyanızda kazanılmasını temin edecek basit hakikatlerdir. Bildiğiniz gibi, biz sadece hizmet için yaşıyoruz. Çünkü hizmet ve ancak hizmet yolu ile dünyanız kendi kendisine verdiği zarardan kurtarılacaktır.

Hepinize şunu bir kere daha hatırlatayım ki ben bir âletten başka bir şey değilim. Ben sadece, birçokları gibi size hakikati, ruhun basit hakikatini; hepinizin, her şeye can veren Büyük Ruhun parçaları olduğunuz idrakini getirebilmeye çalışan bir kişiyim. Büyük Ruh sizin içinizedir. Sizin ilâhî bir nasibiniz var ve içinizde saklı ilâhî cevherden dolayı Büyük Ruhun bütün zengin nimetlerine lâyıksınız. Ve onlarla sizin aranızda duran bütün engeller ve mesafeler bertaraf edilmeye mahkûmdur. Bizim uğraşmamız sadece ruhları ve zihinleri değil, aynı zamanda bedenleri de hürriyete kavuşturmak içindir.

Varlığımızı adadığımız vazife işte budur. Yerine getirmeye çalıştığımız hizmet işte budur. Eğer ben, bir âlet (vasıta) olarak, size

yardım ederek bu hakikatleri sizlere ulaştır-
mak mazhariyetine sahipsem bundan sevinç
duyarım. Aranızda bir süre çalıştım, birlikte
çalışmaya bir zaman daha devam edeceğim,
ta ki müşterek gayretlerimiz ile dünyanın bü-
yük ihtiyaç içinde bulunduğu yardımı araya
ulaştırabilelim. Bilgiye ve gerçeğe sahipsiniz
ve bütün bu bilginin sorumluluğuna da sahip-
siniz ki bu sizin daha büyük âletler olmanız
demektir.

İnsanlar size soru sordukları zaman da-
ima sunu hatırlayın: Bizim mesajlarımız ilâhî
hakikatın mührünü taşımaktadır. Çünkü sa-
dece aklınıza ve mantığınıza hitap etmekte-
yiz. Size getirdiğimiz haberler sizi alçaltma-
yan, zekânızı köreltmeyen, sizleri hizmet, iyi-
lik ve doğruluk yolundan ayırmaya çalışma-
yan şeylerdir. Aksine sizin içinizde saklı olan
ilâhî cevherinizi fark etmenizi gözeten şeyler-
dir. Öyle ki, Büyük Ruh ile aranızdaki direkt
irtibatın şuuruna varmış olarak hayatlarınızı
ona göre düzenleyesiniz. Böylece, hayatın Bü-
yük Ruhunu bütün davranışlarınızda kendi-
sini gösterebilirsiniz.

Eğer ruhî hakikatlerden haberdar olan-
lar bir birlik hâlinde toplanabilir ve madde
dünyasında yükselmiş seslerin kuvvetlerini
karanlığı dağıtmak yolunda birleştirebilirler-
se büyük işler başarabilirler. Bütün iyilik,
yardım, hizmet kuvvetlerinin sizin tarafınız-
da olduğunu bilerek büyük güvenle ilerleyin.

Hepimizin önünde büyük bir hizmet sa-
hası var. Nereye yöneleceklerini bilmeyen, es-
ki sloganları geride bırakmış düne ait akıtlara
ve inançlara artık güven duymayan kimselere

yardım edeceksiniz. Bugünün ortaya çıkardığı
sorulara ve meselelere karşı dayanıklı hakikat-
leri arayan birçok uyanmış kimseye yardım
edebileceğimiz zamanı sevinç ve ümit dolu
olarak bekliyoruz.

Biz onlara ruhî hakikatın ve ruhî kanunun
bilgisini getiriyoruz. Onlara, içlerindeki gizli
ilâhî kudreti hatırlatmaya, onlara kendilerin-
deki ulûhiyeti anlatmaya çalışıyoruz... Kızgın
ve intikamcı bir ilâhın önünde aciz ve zillet ile
kıvrınma fikirlerini ebediyen terk etmelerini
bekliyoruz.

Biz, madde dünyanıza, Büyük Ruh'un ço-
cuklarına hizmet etmeye çalışan herkes ile iş-
birliğine hazırız. Ve bunu gerçekleştiren ruh
kudretini fark ettirmeye çalışıyoruz. Ta ki on-
lar bilgi ile donanmış olarak, bütün batıl
inançlarla ve karanlığa ait olan her şeyle sa-
vaşabilsinler. Ve ruhî hakikat ışığının muhte-
şem ışınlarına yer versinler. İşimiz budur. Ve
işte size ilham verecek, rehber olacak, aç zi-
hinlere gıda, ıstırapla kıvranan bedenlere şifa
ve herkese bilgi, hakikat, hikmet ulaştıracak
ruh kudretini (Nur'u) getiriyoruz.

Onları bu kudretle doldurabiliriz, onlar
onu anlamak ve almak istedikçe... İnsanlığı
yükseltmeyi arzulayan herkesle işbirliğine ha-
zırız; bunlar ister kilisenin içinde olsun, ister
dışında, ister bir dinin etiketini taşıyın, ister
hiçbir dine bağlı olmasın, ister bilim adamı,
ister materyalist, ister filozof olsun, kendileri
ile beraberiz. ■

("Teaching of Silver Birch"ten
çeviren: Jale GİZER)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

7 HAZİRAN Ruhçuluk Nedir? ..... İsmet YALÇIN
14 HAZİRAN Ruhsal Tebliğler ..... Atilla UYSAL

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

18 HAZİRAN Şuurlu Yaşama Geçiş ..... Emre ÜLKER
25 HAZİRAN Bilmek Yeterli mi? ..... Ercüment KAYA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RUHSAL BİLİM

Aşağıda sunulan yazı, ABD'de yayınlanan "Spiritual Science" (Ruhsal Bilim) adlı broşürden alınmıştır. Broşürün temel amacı ruhsal konuların ve araştırmaların ruhsal bilim adı altında sunulması ve ilk bilgilerin verilmesidir.

Ruhsal bilimin genel amaçları şunlardır:

a) Varlığımızın içsel karakterini anlamamıza ve sonsuz olanla bağlantı kurmamıza yardım etmek.

b) Her tecrübenin ardında yatan ilk ilkeleri anlamamıza yardım etmek.

c) Herkesin uygulayabileceği evrensel ilkeleri anlamamıza yardım etmek, ki bu, bizim daha anlamlı bir yaşam tarzı geliştirmemizi de sağlayacaktır.

d) Hayatın ve varoluşun plânını anlamamıza yardım etmek.

e) Varlığın gelişimini anlamamıza yardım etmek.

f) Seçme özgürlüğü aracılığıyla kişisel sorumluluğun önemini anlamamıza yardım etmek.

g) Yalnız başınayken doğru davranışlar yapamayacağımız durumlarda, bizlere yol gösteren tekâmül etmiş ruhlarla olan iletişimin önemini anlamamıza yardım etmek.

h) "İki dünya" (aslında tek dünya vardır) arasında bir "telefon" gibi çalışan insanların farklı hassasiyet (kanallaşma) derecelelerini anlamamıza yardım etmek.

ı) Kararlı, sürekli ve meditatif çabalarla hassasiyetimizi geliştirme yöntemlerini öğrenmemize yardım etmek.

i) Fiziksel, zihinsel ve ruhsal gelişimin

ardındaki ilkeleri öğrenmemize ve bu ilkeleri kendimiz için, diğer insanlar için ve dünyamız için uygulamaya koymamıza yardım etmek.

"GÖRÜNMEYEN" TESİRLERİN İŞARETLERİ

Aşağıda sunulmuş olan sorular, bu "görünmeyen" boyutla, daha gerçeğe yakın bir şekilde, nasıl bağlantı kurduğunu anlamamıza yardım edebilir.

İşaret ya da belirti olarak nitelendirilebilecek tecrübeleri yaşayan çok sayıda insan vardır. Bu yüzden, aşağıdaki "Hiç oldu mu?" gibi tecrübelerin kaynağını anlamamıza yardım edebilir. (Not: Bu tecrübelerin hiç birini yaşamamış olmak, hassas olunmadığı anlamına gelmemektedir. Çünkü her insan hassastır ve psişik özelliğe sahiptir.)

1- Birisinin söylediği sözleri daha önceden bildiğiniz oldu mu?

2- Telefon çalacağını ve kimin aradığını bildiğiniz oldu mu?

3- İşten ya da uzak bir yerden evinize gelir gelmez telefonun çaldığı oldu mu?

4- Tanışır tanışmaz ısındığınız, hoşlandığınız birisi oldu mu?

5- İlk tanışmanızda varlığından rahatsızlık duyduğunuz birisi oldu mu?

6- Yüksekten, sudan, hayvanlardan, vb. korkuyor musunuz?

7- Çekingen misiniz?

8- Kendinize güveninizi kaybettiğiniz oluyor mu?

9- Sinirlenir misiniz?

10- Gerilimler yaşar mısınız?

11- Bir şeyi daha önce yaşamış ya da görmüş olduğunuzu hissettiniz mi?

RUHSAL BİLİMDE İLETİŞİMİN ÖNEMİ

12- Siz ya da başkası dokunmadan saçınızın hareket ettiğini hissettiniz mi?

13- Daha sonra gerçekleşen bir olay hakkında önseziniz oldu mu?

14- Gözleriniz kapalıyken baktığınızda çabucak kaybolan farklı boy ve renklerde küçük ışık noktaları gördünüz mü?

15- Koku olmaması gereken bir bölgede güzel kokular hissettiniz mi?

16- Bir insan ya da nesne çevresinde aura (manyetik enerji alanı) gördünüz mü?

17- Hiç vizyon gördünüz mü?

18- Rüya görür müsünüz?

19- Gözleriniz kapalıyken hareket hâlinde olan renkli ışıklar gördünüz mü?

20- Gözleriniz kapalıyken sabit kalan gül renginde ışık gördünüz mü?

21- İçten seslenen bir ses duyduunuz mu?

22- Tıkırtılar duyduunuz mu? (Kapı, sandalye, masa, vb. fiziksel nesnelere üzerinde normalden farklı birtakım yollarla çıkarılan sürekliliği gürültüler)

23- Şu anki dünya hayatınızdan önce dünyada yaşamış olduğunuza dair bir duyguyla ya da tecrübeyle karşılaştınız mı?

24- Güne başlamadan önce kendinizi, mükemmelliğe ait ilâhî evrensel enerjiyle kuşatıyor musunuz?

25- Gece yatarken yatağınızın yanına bir su bardağı koyuyor musunuz?

26- Arabanızın anahtarını unutup, her zaman koyduğunuz yere baktığınızda onları bulamadığınız; daha sonra birkaç yere bakıp da ilk baktığınız yerde onu bulduğunuz oldu mu?

27- "Küçük insanları", yani peri gibi varlıkları hiç gördünüz mü?

Hepsi olumlu şekilde cevaplandırılması gereken yukarıdaki soruları sormamızın amacı, bu "işaret ve mucizelerin" Ruhsal Dünya'dan kaynaklandığını göstermektir. Ruhsal Dünya bizlerle her zaman için, sürekli olarak birliktedir. Bizler farkında olsak da olmasak da kafamızdaki saç teli kadar yakındır bize. Bu ruhsal dünyanın varlığını bilmemiz ruhsal gelişimimizdeki çok anlamlı ve heyecan verici aşamalardan biridir.

A- Normal bir insan ruhsal dünya ile günlük yaşam arasındaki ilâhî ilişkinin ve hep var olan ruhsal tesirin çok az farkındadır. Düşünce plânındaki tesirleriyle kurulan bu "semavî" yakınlık insanın yeryüzündeki fiziksel ve ruhsal gelişiminin kaynağıdır. İşte ruhsal bilim bu harika ilişkinin gerçekliğini, dünyada yaşayanlar arasındaki telefon gibi hassasiyete sahip, ruhsal yeterlilikteki insanları kullanarak göstermektedir.

B- Basit bir benzetme olarak, bir TV alıcısını ele alabiliriz. TV alıcıları, elektronları, bizim görme ve duyma duyularımıza hitap edecek şekilde ses ve görüntüye dönüştürmek amacıyla dizayn edilmiştir. Bu yüzden bu dönüştürme işinde âlet kullanmak zorundayız. Aynı şekilde radyo da öyle.

Ruhsal bilimde insan dediğimiz âlete ihtiyaç duyarız. Peki, ya güvenilir olma konusu? Bir radyo ya da TV'ye kesin olarak güvenebilirsiniz ama ya insana? Cevap, birçok örnekte karşılaşıldığı gibi olumludur, yani güvenilebilir. Ancak ne yazık ki, her alanda olduğu gibi bu alanda da bazı kötü niyetli insanlar bulunabilir. Bu yüzden alınan bilgiler konusunda aceleciilik etmeyin. Sabırlı olun. Düşünün. Vicdanınızda tartın onları. Yargıç sizsiniz ve doğruyu bulacak olan da kendi iç benliğinizdir. Bazen de öyle olur ki size doğru bilgi verilmiş olabilir ama siz ona henüz hazır değilsinizdir. Bu normaldir. Ama yine de kuşkulu olunmaması, sadece biraz ihtiyatlı olunması yeterlidir.

Unutmayın, Ruhsal Dünya sizin özgür iradenize karışmaz. Onun yapacağı tek şey, bizim kabul edip etmemekte serbest olduğumuz önerilerde bulunmaktır. Alt çizgide olan bizleriz ve mücadelelerle, sınavlarla ve denemelerle karşılaşması gereken yine bizleriz. Başarı tamamen bizim kendi çabalarımıza bağlıdır. Bunun kestirme bir yolu yoktur ■

(*Spiritual Science Lessons'dan Çeviren: Ayhan TOLAYBENK*)

Spiritüel, Okült ve Kozmik

TEKÂMÜL KANUNLARI

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

HİZMET ve VAZİFE KANUNU

(Geçen Sayıdan Devam)

HİZMET ve Vazife Kanunu, tüm varlıkların tâbi oldukları bir kanundur. Sadece insanlar değil, Dünya gezegeninde birlikte barındığımız diğer tüm canlılar, yani hayvanlar ve bitkiler de bu kanuna tâbidir. Dahası biyosferin (canlı küre) dışındaki maddî sistemler de taşıyla, toprağıyla, suyuyla, havasıyla, madeniy-le bu kanunun dışında değildir.

Diğer gezegenlerdeki varlıklar da bu kanunun kapsamı dışında düşünülemez. Sadece gördüğümüz değil, görmediğimiz âlemlerdeki, yani farklı titreşim ortamlarındaki varlıklar daima bu kanunun gereğini yerine getirirler. Öteâlemdaki (ahiretteki, spatyomdaki) varlıklar da buldukları süptil mekânda bu kanuna tâbi olarak vazifelerini yaparlar.

Sonsuz kâinatlara dağılmış, sonsuz çeşitlikteki sonsuz varlıklar sistemleri, sonsuz farklılıktaki zaman-mekân şartları içerisinde Hizmet ve Vazife Kanununun gereğini sadakatle yerine getirirler.

Her Yapılan Vazifedir

Bu kanunun en kapsamlı tanımını Üstat Dr. Bedri Ruhselman yapmıştır: "Efâl ve harekâtın gayesi vazifedir." Yani insan hangi durumda olursa olsun, ne yaparsa yapsın vazifesini yapmaktadır. İster farkına varsın, ister varmasın her varlık Hizmet ve Vazife Kanununun gereğini yerine getirmektedir. Varlığın hiçbir edim ve eylemi vazife dışında olamaz. İnsan yemek yerken, gezerken, konuşurken,

üzülürken, sevinirken, iyilik yaparken, kötülük yaparken, yemek pişirirken, koyun güderken, mesleğini icra ederken, savaş yaparken, barış yaparken, evlenirken, boşanırken, doğururken, severken, nefret ederken, doğarken, ölürlen, kısacası ne yaparsa yapsın, vazifesini yapar. Bir aslan da, bir yılan da, bir serçe de, bir balık da, bir AIDS mikrobi da; bir çınar da, bir gül de, bir ot da, bir bakteri de şursuz bir şekilde vazifelerini yaparlar. Dahası, toprak da, su da, hava da, ateş de varlık nedenleri olan vazifelerini şaşmadan yerine getirirler. Üstat Dr. Bedri Ruhselman bu konuda özetle şunları söylüyor:

"Bireysel ve toplumsal yaşamları fiziksel, biyolojik, sosyolojik ve psişik bakımlardan ayrıntılı bir şekilde incelendiğinde, varlıkların çeşitli şekil ve kimlikleriyle, sayısız vazife zorunluluklarıyla (icaplarıyla) karşı karşıya geldiklerini görüyoruz.

Bu vazifelerin birçok kısmı, birtakım diğer zorunluluklarla maskelenmiş ve insan anlayışına göre vazife kavramını kaybettirecek derecede kendilerini bu zorunlulukların arkalarında gizleyerek saklamıştır.

Vazifelerin diğer önemli bir kısmı da açık olarak birer vazife kimliğini taşımakla beraber, gene diğer bazı zorunlulukların itiş ve zorlayışlarıyla otomatik karakterler kazanmışlardır.

Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, insan tekâmülünün dünyadaki son aşamalarına yaklaştıkça, kâinattaki Sebeplilik prensibi zinciri içinde bireyden topluma, birey ve toplumdanda maddeye ve kâinat olaylarına

doğru sonsuz mesafelerde şümul (kapsam) kazanan bir vazife bilgisi ve vazife şümulü bilgisi kimlik ve mahiyeti ile insan müdrikesinde ilk sezgi kapılarını zorlamaya başlar.

Görülüyor ki her varlık, ne yapıyorsa vazifesini yapmakta; kozmik bir gerçeğe kendi yeteneklerine göre bir motif işlemekte; evrensel bir tuvale bir tuşe vurmakta; ya da evrensel bir orkestrada âletlerden birini çalmaktadır.

Dr. Bedri Ruhselman'ın "Örümcek" Hadisesi

Her varlığın ister şuurlu, ister şuursuz, ister sezgisel olarak vazifesinden başka bir iş yapmadığını ifade etmiştik. Bir böcek bedenini yöneten varlık da vazifesini yapıyor, bir gezegeni yöneten varlık da; ancak içinde buldukları şartlara göre biri içgüdüsel, diğeri şuurlu...

Büyük vazifeli Dr. Bedri Ruhselman'ın bir yazısından aldığımız aşağıdaki bölüm, bir örümceğin vazifesi için kendini feda edişini anlatmaktadır.

"Bir akşam insanların diğerkâmlık duygusuyla işlerine ve vazifelerine bağlılık dereceleri hakkında bir hayli düşündükten sonra yatıp uyumuştum. Sabahleyin biraz su ısıtmak için havagazını yaktım. Henüz bir dakika geçmeden gazocağının ateşe yakın bir köşesinden tahtakurusu kadar ufak bir örümceğin dışarı fırladığını ve ocağın demir ayağından aşağıya doğru koşarak indiğini gördüm. Hayvan besbelli yavaş yavaş kızmaya başlayan demirin sıcaklığından kaçırıyordu. Ocak ayağının dibine kadar indi ve orada biraz durdu ve geriye dönerek tekrar eski yerine doğru koşma başlamak üzere başladı. Fakat yukarı, yuvasına çıkmasıyla gene koşarak aşağıya inmeye başlaması bir oldu. Zira ocağın, yuvasının bulunduğu üst kısmı alt kısımlara nazaran daha çok kızırıyordu. Ama aşağıda gene durmadı ve bu defa daha çok koşarak tekrar yuvasına doğru tırmandı. Duramadı, aynı süratle aşağı indi. Fakat bu defa ayağın dibine kadar inmedi, yarı yola gelince geriye döndü ve bir daha yuvasına tırmanmaya başladı. Artık orası kendisinin dayanamayacağı kadar kızmıştı. Hızı kayboldu. Âdeta zorla ve asıla asıla yuvasının bulunduğu ateşe doğru çıkmaya uğraştı. Bu sı-

rada ön taraflarının renginin değiştiğini, kül rengi hâlini aldığını gördüm. Yani hayvan yavaş yavaş yanıyordu. Dayanamadı geriye döndü ve ancak birkaç adım aşağıya indikten sonra hayret verici bir cüretle yukarıya doğru döndü, yüzü yuvasına çevrilmiş olarak birkaç adım daha ancak atabildi. Orada bütün vücudunun kül rengi hâline girdiğini gördüm. Hayvan ne ileri gitti, ne de artık geri dönebildi. Orada öylece asılı kaldı, yani yandı."

Dr. Bedri Ruhselman bu gözlemden aldığı derslerden birini şöyle anlatıyor:

"O anda bu hadise bana pek çok şey öğretti. Evvelâ o sırada kafamı işgal eden bir problemin burada açık bir müşahede içinde cevabını buldum. Bu örümcek ihtimal yuvasında başlanmış bir işi, kendinden beklenmedik bir şekilde bir türlü terk edemiyordu. Hatta yavaş yavaş yanmak gibi işkenceli bir ıstıraba dahi cesaretle göğüs gererek yuvasına dönmekte ısrar ediyor ve bu uğurda âdeta kahramanca, tedricen kavruarak yanınca kadar azminden dönmüyordu. Hangi tesirin altında olursa olsun, şu zavallı idraksiz küçük mahlûğun, canını verecek kadar işlerine karşı gösterdiği cehdi derin derin düşündüm... Bu düşünce beni, akıllı ve vicdanlı insanların bazen çok küçük nefsanî endişeler ve kendilerine en az zarar verici engeller karşısında bile en büyük ve mukaddes insanlık vazifelerinden korkup kaçmalarıyla insanlık kudretlerinin nasıl heba edilip gittiğine dair büyük bir kıyas bilgisine götürdü."

Vazifenin Otomatik Şekilde Yapılması

Yeryüzünde vazifeler çoğu kez otomatik yapılır. Çünkü yeryüzü şuurlu vazife yapmaya uygun değildir ve vazifesini bilerek yaşayan varlıklar çok nadirdir.

Vazifede şuurculuk derecesi insandan hayvana, hayvandan bitkiye, bitkiden cansızlara inildikçe düşer. Bir elma ağacını ele alalım. Uygun bir toprakta, yeteri kadar güneş ışığı ve suyla beslenip belli bir olgunluğa gelince her yıl belli zamanlarda meyve vermeye başlar. Bu meyveler insan için besin teşkil eder. Ağaç bu vazifesini otomatikman yerine getirmiştir. Aynı ağaç, tohum vererek kendi türünün sürekliliğini sağlar. Kuşkusuz ağaç yaptığı bu vazifenin de farkında değildir. Bir kuş

ele alalım. Belli mevsimlerde çiftleşmesi, yuva yapması, yumurtlaması, yavrularını besleyip koruması tümüyle içgüdüsel hareketlerdir, şursuzdur. Ama hayvan kendi neslini devam ettirmek gibi bir vazifeyi yerine getirmiştir. Kuş sürülerinin göçleri de otomatikman yapılan toplu bir vazifedir. Kaldıkları takdirde soğuktan ölebilecekleri bölgeyi terk ederek sıcak bir yere göçerler ve yaşama vazifesini başarıyla yerine getirirler.

Aslında insan yaşamındaki pek çok faaliyet de otomatik olarak gerçekleşen vazife kapsamına girer. Ama insanın diğer canlılardan farkı, vazifesini daha şuurlu yapabilme kapasitesine sahip olmasıdır. Bu kapasite insanın aklını ve özellikle vicdanını kullanmasıyla ortaya çıkar. Vicdanını geliştirmeyen insan şuurlanamaz, şursuz insan da bilerek vazife yapamaz ve ancak bitki ve hayvan seviyesindeki vazifeleri yerine getebilir.

Vazife ve Kanunlar

Her zaman ifade ettiğimiz gibi kâinat, varlık dışı bir otoritenin keyfi buyruklarıyla değil, tüm varoluşu kapsayan temel prensip ve kanunlarla yönetilmektedir.

İşte her vazife belli kanun ya da kanunların işleyişi sonucu ortaya çıkar. Yani her vazife, bir ruhsal kanunun uygulanması, gerçekleştirilmesi, tezahür ettirilmesidir. Yapılan her vazife bir prensibe, bir kanuna dayanmaktadır. Hiçbir vazife kâinatı yöneten kanunların dışında kalamaz. Bütünden ayrı, başıboş, rastgele, tesadüfen ve keyfi hiçbir eylem, hiçbir vazife söz konusu değildir. Her işin, her vazifenin kozmik prensip ve kanunlara bağlı oluşu, dinsel terminolojide "Her iş Allah'ın işidir." diye geçer.

Vazifenin ve Vazifelinin İyisi ve Kötüsü Yoktur

İnsanlığa yararlı işler yapmış kişileri müspet vazifeli, ama tam tersine pek çok insana zarar vermiş kişileri de menfi vazifeli diye ayırmamak gerekir. Çünkü her insan tek tek vazifelidir. Bizim müspet ya da menfi olarak nitelendirdiğimiz birçok varlık, insanların ihtiyacı olan büyük bir etkinliği meydana getirip gitmişlerdir. Ve menfinin karşısında daima bir

müspet bulunmuştur. Yani terazi daima dengelenmiştir.

Müspet vazifeli, menfi vazifeli ayrımı, insanın içinde bulunduğu realiteden kaynaklanan bir yanılgıdır. İnsan yeryüzünde his realitesinde yükselmek, bu realiteyi tamamlamak için bulunmaktadırlar. Müspet ve menfi ya da iyi ve kötü sözcükleri ise his realitesinin tipik ifadeleridir. Oysa kâinatta iyi-kötü ayrımı yoktur; bunlar ancak dünya insanı için söz konusudur. İyi-kötü kavramları rölâttir. Birisi için iyi olan şey, diğeri için kötüdür. Oysa tepeden bakıldığında, kozmik bir suur hâli içerisinde düşünüldüğünde iyi ve kötü bir kumasın tersi ve yüzü gibi tek ve aynı şeydir. Aynen elektriğin artışı ve eksisi gibi insanın duyguları üzerindeki kontrolü arttıkça, iyi-kötü ayrımı da ortadan kalkmaya başlar. İnsanın gelişimi, duygularına hâkimiyeti; iyi-kötü arasında gidip gelerek, bu iki unsuru tanıyarak gerçekleşmekte ve sonunda bu ayrım kaybolmakta, bir teklîğe, global anlayışa gidilmektedir. Böylece insan bir çubuğun iki ucunu (iyiyi ve kötüyü) değil, tek olarak çubuğu görmektedir.

O hâlde müspet vazifeli, menfi vazifeli yoktur, sadece vazifeli vardır. Kaldı ki, zamana tepeden bakıldığında, iyi ya da kötü diye nitelenen her olayın daima pozitif bir netice verdiği, hayırla sonuçlandığı görülecektir. Örneğin, 2. Dünya Savaşı'nda kötü diyebileceğimiz olaylar, Almanya ve Japonya'da savaş sonrası hiçbir ülkede görülmeyen gelişmelere, hamlelere sebep olmuştur. Yani Hitler de, Hiroşima ve Nagazaki'ye bomba atan pilot da farkına varmadan vazifelerini yapmışlardır. Çok yüksek plânlara bağlı olan bazı varlıklar bize kötü gibi gelen işler yaparak da dünya için gerekli bazı etkileri oluştururlar, yani vazifelerini yaparlar.

Kuran'da geçen Hızır-Musa meseli de vazifenin iyisi-kötüsü olmadığını anlatır. Hz. Hızır'ın bilerek yaptığı ve kötü gibi görünen hareketler (yoksul ailenin sandalını batırmak, çocuğu öldürmek vs.) sonunda pozitif sonuçlar vermiştir. Oysa işin nereye varacağını bilmeyen Hz. Musa, karışmayacağına dair söz vermesine rağmen Hz. Hızır'ın bilerek yaptığı, fenalıklarımız gibi görünen hareketlere reaksiyon göstermiştir.

Vazifenin iyisi kötüsü yoktur, çünkü vazife Tek'tir ve o Vazife'nin sahibi Tek'tir. Tek olandan ise birbirine zıt iki ayrı şey sadır olmaz. Demek ki sebep işleyen de vazifesini yapmak

tedir, günah işleyen de. Her vazife bir kozmik kanunun uygulaması olduğuna göre ve hiçbir varlık bu kanunların kapsamı dışında kalamayacağına göre günah işlemek de imkânsızdır, sevap işlemek de. Sadece vazife yapılmaktadır ve her varlık vazifesinin takipçisidir, yani eksiklerini gidere gidere vazifesini mutlaka başarıyla bitirir. Bu rölâtif başlangıç ve son arasındaki varlığın gidişi, hızı, zikzakları onu ilgilendirir, çünkü her varlık vazifesini kendi üslûbuyla yürütmektedir ve sadece kendisine, daha doğrusu varlık sebebi olan vazifesine karşı sorumludur.

Esasen varlığın vazife yolunda yetişmesi kabaca üç aşamada olur: Varlık vazifesini önce otomatik olarak yapar; bilmeden, farkına varmadan, içgüdülerle. Daha sonra emir alarak ve zorlamayla yapılan vazife aşaması gelir. Sonunda ise varlık vazifesini kendiliğinden yapar, yani artık varlığın kendisi vazife olmuştur. Bununla beraber ilk iki aşama (otomatik ve zorlamalı vazife) dahi varlığın gerçek iç rızasıyla gerçekleşir.

Tekâmül ve Vazife

Biliyoruz ki, tekâmül varlığın çabasıyla, faaliyetleriyle, yaptığı işlerle gerçekleşir. Fiilsiz, eylemsiz tekâmül olmaz. Varlığın tekâmül edebilmesi için bir cehit ürünü olan fiil ve hareketleri göstermesi şarttır. Bu durumda fiil ve hareketlerin gayesini teşkil eden vazife ile tekâmül arasındaki paralellik ortaya çıkmaktadır. Görülüyor ki, vazife kavramından ayrılmış bir tekâmül kavramı düşünmek mümkün değildir. Bundan önemli bir sonuç çıkarabiliriz: Varlıkların her fiil ve hareketi bir vazifenin ve dolayısıyla bir tekâmül hamlesinin yolunu açmış olur. Başka bir ifadeyle Hizmet ve Vazife Kanunu, varlığın önce yatay, sonra dikey (sıçrama tarzında) olarak tekâmülünü sağlamaktadır.

Tekâmül; varlığın sorumlu olduğu vazife kapsamının genişlemesi, ruhun etkinlik sahasının artmasıdır.

Vazifemizin Ne Olduğunu Nasıl Anlarız?

İnsan bir vazifesi olmasa dünyaya gelmez; bir bedene bağlanmıyorsa, bu, varlığın seçtiği ve uygulamak istediği bir vazife paketini bünyesinde taşıdığıнын ifadesidir. Doğan,

tezahür eden her varlığın amacı hizmet ve vazife yapmaktır. Doğmuş olmak için doğulmaz, tezahür etmiş olmak için tezahür edilmez. Doğmak rastgele, amaçsız ya da doğan varlığın keyfine bağlı bir olgu değildir. Doğmak ululuk atfedilen varlık üstü bir gücün keyfi ya da anlaşılabilen buyruğuna bağlı bir olgu da değildir. Doğmak tümüyle varlığın iradesine bağlı bir husustur. Varlık, tüm varoluşu, tüm varlık sistemlerini alâkadar eden evrensel bir vazifeden kendi güç ve kapasitesine uygun olan bir payı seçip, onu uygulamak için doğar.

Yani yaşamımız amaçsız ve anlamsız değildir. Tam tersine yaşam ilâhîliğin, kutsallığın tezahürüdür, yani somutlaşmış, objeleşmiş hâlidir. Farkına varamasak da yaşamın her anı, yapılan her hareket vazifeyle dopdoludur, yani amaçlı ve anlamlıdır.

Açaba vazifemizin ne olduğunu nasıl anlarız? Özel durumlar dışında insan vazifesinin ne olduğunu anlayamaz. Neden? Çünkü nefsanidir. Yani kelimenin tam anlamıyla açgözlü ve kibirlidir. Görüş açısı dardır, beşerî kisvesiyle eşkoşup aslını unutturmuştur. İnsanın bu hâli aslında bir eksiklik değildir, çünkü enkarne olduğu ortamın şartları onu bu hâle getirmiştir. Bununla beraber içinde bulunduğu hâli aşma çabasını göstermemek bir eksikliktir. İşte, şuurunun darlığı ve bedene bağlanmanın doğurduğu, alt edilmesi büyük cehit gerektiren zaafırlar nedeniyle insan vazifesinin ne olduğunu anlayamaz; kendisine bildirilse bile anlaması çok zordur. Kuşkusuz Yukarısı insanın sürekli dalgalandığını, ne yapacağını belli olmadığını, zaafırlar içinde olduğunu bilir, ama vazife gene yapılır, daha doğrusu yaptırılır. Varlık, "Kendi işimi yapıyorum, kendime hizmet ediyorum." derken, aslında şuuruzca vazifesini yapar.

Bununla beraber, açık seçik olmasa da, yapılacak vazife hayatımız boyunca bizim etrafımızda dönüp durur, çünkü doğmak suretiyle varlıksal alanımızdan çekim gücü o vazife konusunu sürekli olarak cezbeder durur. Eylemlerimizin biri olmazsa, diğeri biz farkına varmaksızın hedefini bulur ve vazifemizin bir bölümü yapılmış olur. Kontrolü elimizde olmayan yönlerimiz, yani duygusalıklarımız ve dolayısıyla eşkoşmalarımız vazifemizi bilerek değil, otomatik şekilde yapmamıza sebep olurlar. Başka varlıkların yaparına olan hareketimizden, mum dibine ışık vermez misâli, kendimiz yararlanamamış oluruz.

O hâlde yaşamımız boyunca girip çıktığı-

mız her epröve, yaptığımız her müşahedeye, karşımıza çıkan örtülü vazifelerimiz olarak bakıp, akıl ve vicdan ölçülerimize dayanarak en uygun tavrı almak ve üzerimize düşen sorumluluğu bilerek yerine getirmeye çalışmak, gelişmemizi sağlayacaktır.

Düzen böyledir. Vazifemizin ne olduğunu bilecek durumda değiliz. Bu durumda her şeye ve herkese karşı aklımızı ve vicdanımızı tatmin edecek şekilde uyanık hareket etmek mecburiyetindeyiz. Bunun dinsel terimlerle karşılığı, "Kimi görsen Hızır bil, her geceyi Kadir bil"dir.

Vazifeler İhtiyaçların Ardındadır

Hepimiz, varlığımızda gizli vazifeler taşıyoruz. Bir vazife taşıdığımızı anlayıp anlamamak, o vazifenin yapılmasına engel değildir.

İnsan, yaşamı boyunca ihtiyaçlarını karşılamak için örtüsü altında, aslında vazifesini yerine getirir. Beslenirken, aile kurarken, toplumu yaşamını sürdürürken, savaşırken, barışırken, kısaca ne yapıyor görünürsek görünelim vazifemizi yaparız.

Amaç beslenmek, aile kurmak, zengin olmak, savaşmak ya da barışmak değildir; bunlar vazifenin yerine getirilmesi için bahaneler, vesileler, araçlardır; amaç vazifedir. Düzen böyle kurulmuştur. İçinde bulunduğumuz zaman-mekân şartları gereği gerçek vazife kat kat örtülerle gizlenmiştir. Ve o vazife varlığa dolaylı şekilde ve çoğu kez şuarsuzca yaptırılmaktadır.

Sahip Olduğumuz Her Şey Vazife İçindir

Bizler insanî kisvemize büyük bir konantrasyonla bağlandığımız için, yani kendimizi Bütünden ayrı sandığımız için, elimizde mevcut her imkânı kendimizin kabul ederek kendimiz için yaşamayı doğal karşılarız. Dar şuurulluğun sebep olduğu kibir ve bencillikle sahip olduklarımıza sınıksıkı sarılır, onları âdeti varlığımızın bir parçası hâline getiririz. Para pul, mal mülk, ünvan, otorite, kısaca eşya ile eşkoşarız. Onları hırsıyla sahiplenir, hiç birini kaybetmemeye hatta çoğaltmaya çabalarız. Çünkü güçlü bir "ben" duygusu, varlığı "benim" dedirtmektedir.

Oysa gerçekte durum hiç de böyle değildir. Hizmet ve Vazife Kanununa göre varlığın

sahip olduğu her şey, doğum sebebi olan vazifesini yerine getirebilmesi için etrafında kümelenmiştir. Amaç onları elde edip, sınıksıkı yapışmak değil, organik bir bağ kurmadan onları bir araç olarak kullanmaktır. Nitekim ne kadar uğraşırsak uğraşalım, sahip olduğumuz hiçbir şey bizimle ebediyen kalmaz. Ne para, ne pul, ne gençlik, ne güzellik, ne sağlık; hepsinin zamanı gelince elimizden uçup gitmesi kaçınılmazdır. Eşya rölâtif bir değer taşımaktadır ve belli bir süre kullanmamız için bize emaneten verilmiştir. İnsanın sonsuzluk yolcusu bir ruh varlığı olduğunu unutmaması, doğum ve ölüm arasındaki kısacık bir anı yegâne varoluş fırsatı zannetmesi, sınıksıkı sarıldığı eşyanın kendi kozmik vazifesini yerine getirmesi için bir araç olduğunu fark etmesi ve eşyaya sahibiyetle tatmin olması, varlığın aşması mukadder olan bir tekâmül merhalesidir. Zaman gelecek, o da bedeni dahil kendi dışındaki her şeyin, her olayın, her eşyanın ve her varlığın vazifesini yerine getirmesi için çeşitli imkânlar, bahaneler, araçlar ve yardımlar olduğunu idrak edecektir. Ancak bu idrak, varlık, ıstıraplı süreçlerden geçmeden doğmayacaktır. En büyük uyararı duyarları kanalıyla alabilen insanın hizmet ve vazife yoluna girmesi için acı çekmesi kaçınılmazdır. Vazifesini otomatik olarak değil, önce duygu ve sezgi, sonra bilgiyle yapabilmesi için insanın eski realitesini terk etmesi, o realitenin kendisini bunalması gerekir; önceleri kendisini tatmin eden, korumak ve çoğaltmak azminde olduğu eşya, elini yarmaya başlar. Dünyayla arasındaki bağlar birer birer kopmaktadır. Bu, yerini üstün bir idrake, bir değişime bırakacak olan geçici bir teşevvüş, ıstırap ve sarsıntı devresidir. Sabır, dayanıklılık, esneklik ve tefekkür sayesinde geçilen bu aşama varlığı daha ferah ve aydınlık bir hizmet ve vazife alanına yükseltecektir.

Görülüyor ki hayat tat alınacak, sürekli mutlu olunacak bir yer değil, bir hizmet ve vazife zeminidir. Hayat içerisinde ele geçen her imkân istisnasız hizmet ve vazifenin yerine getirilmesi için dünyanın insana sunduğu teçhizatın ibarettir. O hâlde ne şans vardır, ne de şanssızlık; ne ödül vardır, ne de ceza. Her ne durumda isek, her ne durumda olacaksak, o durumlar, vazifemizi başarıyla yerine getirebilmemiz için işe en uygun, en mükemmel durumlardır. Bütün mesele sahip olduklarımızın vazife için bize geçici olarak verildiğini fark etmek ve idrakimiz ölçüsünde vazifemizi yerine getirmektir.

Devamı Gelecek Sayıda

ÖLÜMSÜZLÜK ÜZERİNE

Füruzan Husrev TÖKİN

1894 yılında ölen, zamanın ünlü anatomi bilgini Von Hyrtl, ölüm ötesi üzerine şunları söylemişti:

"Ana rahmindeki oğulcuğun (embriyonun) şuuru olsaydı ve doğum esnasında başına gelecekları önceden bilseydi, doğum hâlinin kendisi için mutlak bir ölüm olduğuna kanaat getirirdi. Kendisini saran zarlar doğumda yırtılmakta, kendisi için hayat unsuru olan su akıp gitmekte, gıda veren göbek kordonu kopmakta, bundan başka kendisini yaşatmakta olan ortamdan aşağıya doğru, rahimden dışarı atılmak üzere itilmektedir. Oğulcuk, hayatı bilseydi, bir doğum ötesi hayatın varlığını önceden tartışması kabul ederdi. Oysa kendisinde başka bir hayat için gerekli organların özenle gizlenmiş, hazırlanmış ve yerli yerine yerleştirilmiş olduğunu bilmiyor. Havayı teneffüs etmek için ciğerlere, renkler ve şekiller âlemini görmek için gözlere sahip olduğunu, en önemlisi, ölüm zannettiği doğum olayının gerçek hayata giriş yolu olduğunu bilmiyordu. Onun için biz de bedenimizden hayatı alan ölüm hakkında, bu dünya ve biyoloji yasaları

açısından bir yargıya varmayalım. Aksi takdirde oğulcuğun tasavvur etmesini kuramsal olarak düşündüğümüz yanlış anlayışa biz de düşeriz".

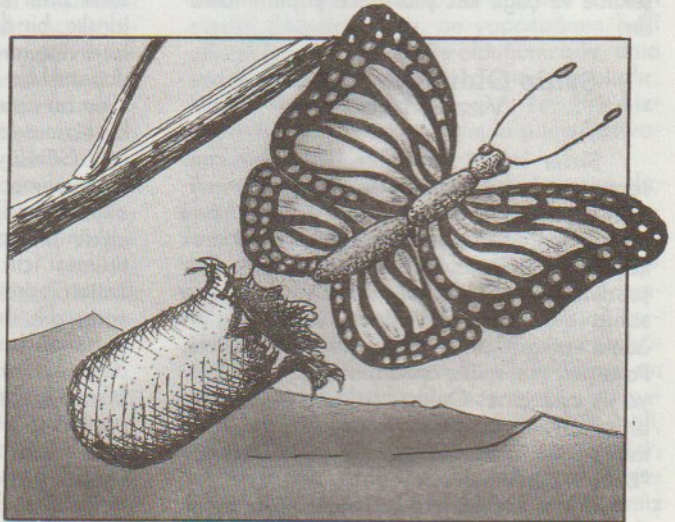
Von Hyrtl'in bu sözlerini şu benzetmeyle tamamlayabiliriz: İpek böceği, belirli bir müddet sonunda ölmek zorunda olduğundan kendi yaptığı kozanın içine yerleşir, kısa bir zamanda bütün bedeni dağılarak şekilsiz bir hamur durumuna gelir. Bu hamurda gelecekteki kelebeğin içinden çıkacağı küçük tohum noktaları oluşur. Günün birinde koza açılır, içinden, eskisine hiç benzemeyen yepyeni bir varlık, bir kelebek kanat çırparak bir

anda fırlayıverir. Yeniden mukadder devrini yapmak üzere çevrede uçmaya başlar.

Antik çağda Pisagorcular, ölümü, ruhun doğum bayramı sayarlardı. Yeni çağ felsefesinin habercisi Giordano Bruno diyor ki:

"Ölüm dediğimiz, yeni bir hayata doğuştur. Onun için asıl bu hayata doğuşumuzu ölüm saymalıyız."

Hayat sırrını sezmiş olan büyük insanlar, ölümü gerçek hayata doğuş olarak nitelendirmektedirler. Gerek oğulcuğun (embriyonun), gerekse ipek böceğinin hayatı birinci aşamalarında bir ölüm değil midir? Ve bu ölüm, gerçekte yeni bir ha-

Ölüm dediğimiz yeni bir hayata doğuştur;
turtılın kelebek olması gibi

yata geçiş değil midir?

Beş duyumuzla bu dünyanın zaman ve mekân ölçüleriyle çalışmak zorunda olan şuurumuz, tıpkı oğulcuk gibi, ipek böceği gibi, öteki hayatımız hakkında akıllı bir bilgi edinemiyor. Şuurumuz ancak bu dünyanın geçici gerçeklerini idrake elverişli olarak yaratılmıştır.

Bu yüzyılın başında Alman tıp bilgini Wirchov, "Neşterimin altında bir ruha henüz rastlamadım." demekte haklıydı. Bu tür yollarla, ona, sonsuza dek rastlanmayacaktır. Fakat ruhu, ruh yolu ile arayanlar için bu şans belki daha büyüktür. Mevlâna'nın dediği gibi, "Akıl, hayatın sırrını anlamaya muktedir değildir." "Ona sır yolundan, yani gönül yolundan gitmek mümkündür." denebilir. Bu yol, başka bir bilgi yoludur. Bu, mutasavvıfın, medyomların üzerinde

yürümeye çabaladıkları yoldur.

Lâboratuvarlarda, anatomi masasında ruhu bilmek, ölüm ötesi hayatın sırrını çözmek mümkün olamamıştır. Kuran'da da bunun imkânsız olduğu belirtiliyor. İsrâ suresinin 85'inci ayetinde şöyle deniliyor:

"Sana ruhtan soruyorlar. De ki: Ruh, Rabbimin bildiği bir iştir. Size bunun hakkında çok az bilgi verilmiştir."

Mutasavvıfların çok güzel ifade ettikleri gibi:

"Ölümsüzlüğü yaşamak için önce istekle ölmek, bu varlığı terk etmek gerekir".

Bu iç deneyi herkesin, her an, her yerde elde etmesine imkân yoktur. Onun için, ruh bilimi ile akıl bilimleri burada birbirlerinden ayrılır. Akıl, eşit koşullar altında her yerde, her zaman tecrü-

be edilebilen olayları konu olarak alır. Bunun dışında tekrarları çok az, çok özel koşullar altında gerçekleşen olaylara uzak kalır. Oysa ruh bilimi aklın, lâboratuvarın, anatomi masasının bıraktığı yerden itibaren başlar. Bütün gayreti içe dönerek şuur ötesindeki âlemin görüntülerine nüfuz etmek, onu idrak etmektir. Onun konusu, ölüm ötesi âlemdir. Bilimin konusu, bu dünyanın olaylarıdır. Ruh bilimi dediğimiz zaman, resmî psikolojiyi kastetmiyoruz. Zaman ve mekân dışı âlemi, içsel bir deneyle bilmeye çalışan bir bilim dalını anlıyoruz. Ölümsüzlük olmasaydı, insan ruhu bu sorunla uğraşmazdı. İçten bir itme, bizi bu konuları aramaya sürüklemektedir.

Plotinos'un dediği gibi: "Ruh, aslına dönmek isteğiyle yanmaktadır."

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

7 HAZİRAN	Ruhsal Söyleşiler.....	Ergün ARIKDAL
14 HAZİRAN	Ruhların Dünyasından	Selman GERÇEKSEVER-Zümrüt ERKİN
21 HAZİRAN	Rüyalar Bir Medyumsal Yol mudur?	Fulya DEMİREL
28 HAZİRAN	Dua da Söz mü önemlidir, Mânâ mı?	Nurgül Coşkun-Hayriye PEKİŞTİREN

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

22 HAZİRAN Kıyamet Nedir?..... HalukÖZDEN

Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95
Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

OKURLARIMIZA DUYURU

Maliyet artışları nedeniyle, Haziran 1994'den itibaren Dergimizin fiyatı 25.000 TL. olmuştur.

Kendine Güven Yolunda

DUYGU ve DÜŞÜNCELERİN KONTROLÜ

Zerrin BAŞER

Varlığın kendine inanmasının ve kendine güvenmesinin ilk adımı düşüncelerinin farkına varabilmesidir. Varlık öncelikle düşüncesinin gücünü fark edebilmeli ve onun önemini kavrayabilmelidir. Çünkü düşünce, maddî manevî tüm yaşamı etkileyen hatta oluşturan bir potansiyeldir. Her düşünce hayatın bir parçasını yontan bir kalemdir. O hâlde öncelikle düşüncelerimizi bize göre en iyi şekillerde kullanma eğiliminde olalım.

İncil, "İnsanı yaşatan ruhtur, et hiçbir şeye yaramaz" der. Ayrıca Descartes "Düşünüyorum, o hâlde varım" demiştir. Gerçekte insan, düşüncesi oranında yaşar, yaratır, yansıtır ve var olur. İnsanın her düşüncesi yine ona yansır. O hâlde düşünce dünyasal akılla idrak edemeyeceğimiz kadar önemli bir vasıf, bir niteliktir, bir mükemmelli-yettir. İnsanın düşüncelerine, manevî tekâmülündeki yoluna set çeken olaylardan biri korkudur.

KORKU ENGELİ AŞILMALIDIR

En basit anlamda korku, ilerde ortaya çıkabilecek bir durumdan endişe duymaktır. Oysa bir çocuğa doğduğu andan itibaren korkması öğretilir ve o da tüm yaşamını aslında, özünde sahip olmadığı, sonradan dünyasal şartlan-mışlıkla, kişiliğince kazanılan bir fazlalık, bir yüküle korku içinde yaşar durur.

Her gün hayattan zevk almak, her anı değerlendirmek, her olaydan bir öz, bir ana fikir çıkarıp olaydan sıyrılmak yerine, olası felâket korkuları ile hayalini dolduran ve menfilik beklemek alışkanlığı ile hayatı cehennemine çevirerek kendini tanımaktan, kendine, özüne güvenmekten uzaklaşıp durmuyor muyuz?...

Peki korkuyu nasıl yeneriz? Öncelikle neden korktuğumuzu bilmemiz gerekir. Burada unutulmaması gereken şey, her tür korkumuzun, zihnin ürünü olduğu gerçeğidir. Korkulan şey gerçekleşecek olsun ya da olmasın sonuçta o korkuyu yaşamak düşüncüyü bloke etmekten, gelişimi durdurmaktan ve evrendeki nega-

tifleri çekmekten başka bir işe yaramaz.

O hâlde zihnimizi o düşünce veya duygunun tersi olan düşüncelere, farklı düşüncelere doğru yönlendirmeliyiz. Bizler kendi programımızı şuurlu olarak kendimiz yaptıkça, organik bilgisayarımızın gerçek öz programlarını okudukça ve gerekenleri programladıkça kendimize güvenebileceğimizi ve gerçekte sahip olduğumuz güçlerimizi kullanabileceğimizi fark ederiz.

Korkuyu zihinden atarak, yerine sevinç, güven, ümit fikirlerini yerleştirmek prensibi her gün ve günün her saatinde uygulanabilir. Bunu başarmak ruhun zafedir ve bu zafer insanın yaşamına tamamen yansiyacaktır.

MENFİ DUYGULARA YER VERMEMEK

İnsanın kendine güvenini engelleyen, onun kendini, gerçek varlığını bilmesini, kendine inanmasını zorlaştıran diğer bir olgu da heyecanlarımızdır; elem, keder, kıskançlık, üzüntü, öfke veya aşırı neşe, aşırı sevinç gibi...

Bu duyguların hangisi-

ni aşırı boyutlarda yaşıyor isek, anında bedensel bir değişimi yani solunumun hızlanıp kan dolaşımının artmasını, kalbin hızlanmasını, yanaklarımızda kızarma gibi fiziksel bir görüntüyü de beraberinde sergileriz.

Peki, öfkenin nasıl önüne geçeriz; ancak "kendi kendini kontrol" ile, olayları mantık ölçüsünde tartmak ve olayı objektif görmeye çalışarak onun etkisinden kurtulmakla.

İyimserliği içimizden dışa yansıtmaya başladığımızda, özellikle birlikte olduğumuz insanları sevmeye çalıştığımızda yavaş yavaş bu heyecanlardan uzaklaştığımızı fark ederiz.

Unutmayalım ki insanın değeri olaylar nedeni ile yaptığı işlerden değil, olaylara rağmen yaptığı işlerden anlaşılır.

Nefsin esareti insanı oldukça tembelleştirir. Bu nedenle olayları yaşamına geçirmekten kaçınır. Oysa her şeyden önce zihninden öfkeyi, şiddeti, kıskançlığı, ümitsizliği, karamsar düşünceleri, kederi kovmalı ve her başlayan güne umut ile, cesaret ile, başarabileceği inancı ile bakmalıdır.

Duyularının emirlerine esir olan kimse hür bir insan değildir. Hür insan, manevî

Dünya Okulunun son dersi: Duyulara egemen olmak.

düşmanlarına rağmen, kendi nefesine hâkim olmayı bilen insandır. Nefsine hâkim insan da zaten kendi kendisinin efendisidir, öğretmenidir. Bu zahmetli bir iştir ama "Ben beceremem, ben olamam" demezsek ilk adımı atmış oluruz.

Tasayı aramak, karşılamak, büyütmek ve geliştirmek sanatını iş edinen insanların sayısı şaşılacak kadar çoktur. Neşeli bir insan için önemsiz olan bir olay, kötümser bir insanın gözünde büyür ve gerçek bir felâket hâlini alır.

Aslında aradaki fark sağlam bir anlayıştan, cesaretten ve güvenden uzak olup sabit fikirleri, şartlanmışlıkları değiştirecek, eskileri atacak bir zihin faaliyetine sahip olmaktan ibarettir.

Bu alışkanlık meyveyi içinden kemiren ve suyunu emerek arkasında yalnız çürük bir posa bırakan kurt-

lar gibi mutluluğu öldürür.

Çehremizi güneşe döndürmek, gölgelere döndürmekten daha zor değildir. Oysa ikisinin arasındaki fark mutlulukla felâket arasındaki fark gibidir.

Eğer insan öncelikle kendine acımayı bir kenara bırakıp, kendi acımızın göstergesi olan şikayetin bir kenara bıraktığımız zaman, ruhumuzun güneşi her yanımızı kaplamaya başlayacak ve manevî bebeğimiz büyüyerek bizi eğitecek güç verecektir.

Kendimizi daima karşıımızdaki insanın yerine koymayı deneyerek düşünmeye, olayları algılamaya başladığımızda bu çok daha kolay olacaktır.

Unutmayalım ki hiç kimse kendisi için çizdiği sınırı çizgilerinin ilerisine geçemez.. O hâlde kendimize devamlı sınır çizmekten vazgeçelim...

H iç birşeyin sahibi salâhiyeti olunmaz. Sahibi salâhiyet olduğunuzu zannettiğiniz şey, zannınızdan öte birşey değildir.

VARLIĞIN BİRLİĞİ ŞUURUNA ULAŞMAK

Selman GERÇEKSEVER
Aznif ATASEV

Konularımızla biraz derinden ilgilenmiş bulunan ve birlik şuurunu derinden hissetmeye çalışan okurlarımıza bu yazımızın başlığı biraz fazlaca iddialı ya da cüretkâr gelebilir. Ama bu başlıkla anlatılmak istenen durumun aşkınlığını sadece sezinlemiş olan bu makalenin yazarları olarak bu konuda hiçbir iddiamız olmadığını öncelikle ifade etmek istedik. Bir şeyi yaşamadan, hele başlıkla ifade etmeye çalıştığımız haleti geçirmeden yazmanın ya da konuşmanın çok önemli olmadığını biliyoruz. Amacımız, sadece böyle bir hâlin ne olabileceğini, onun nasıl yaşanabileceğini ve bizlerin değişim ve gelişim süreci içindeki yerini, en son bilgilerimizin ışığında sizlerle birlikte gözden geçirmek, daha yeni bilgi ve sezgi ufuklarına yönelmektir.

Hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmemenin ve ne olduğunu anlayamamış olmanın verdiği cüret ve cesaretle, istemeyerek ve sıkılarak da olsa, hiç değilse yaratılmış ve tezahür etmiş olanları ve kendimizi anlamaya çalışmanın gayret ve özlemiyle, şimdiye kadar bildiklerimizin ışığı altında diyoruz ki, Yaradan'ın tek bir eylemi vardır, O da VARLIK meydana getirmektedir. Bu VARLIK Yaradan'dan meydana geldiği ve O'nun eseri olduğu için, her bakımdan mükemmel ve tamdır. Yaradılışla ilgili tüm ilkeler, onların uzantısı olan kanunlar ve tezahür süreci içinde merkezden en uzak noktalara kadar gerekli olan her türlü bilgi VARLIĞIN özünde saklıdır. Bu Yaradan'a özgü bir yansıma olduğundan, her bakımdan bizim şimdi düşünemeyeceğimiz ve

düşünebildiğimiz en yüce varlıkların bile akıl erdiremeyecekleri, bu sebeple de hiçbir zaman konuşmak istemedikleri kadar mükemmel ve tamdır.

Yaradılışın bu aşamasında henüz ilkelerin ve üç bilginin[*] uygulamasına geçilmediği, irade beyanı söz konusu olmadığı için VARLIK pasivite (sükûnet) durumundaydı. Henüz tezahürat başlamamıştı. Ruh ve madde arasında iletişim ve etkileşim yoktu. Sadıklar'ın pasif tekâmül olarak adlandırdığı bu dönemden sonra yaradılış ilkelerinin (varlıksal ilkeler) ve üç bilginin etkisiyle aktivite kazanan VARLIĞIN irade beyanıyla birlikte, seçme sonsuz çeşitlilik göstererek tezahür etmiştir. Artık bu aşamadan sonra "cevherleşme" başlamıştır. Özleri aynı, fakat cevherleri (seçme özgürlüklerine göre) değişik olan varlıklar iradelerini diledikleri yönlerde kullanarak diledik-

(* Üç bilgi: Kendini bil, Rabbini bil, tekâmül et (Sadıklar Plânı Tebliğleri)

leri şekilde tezahür ettiler. Hiç kuşkusuz, bu tezahür varlıkların öz birliğinden ya da aynı ilke ve kanunlara göre hareket etmelerinden dolayı eşsiz bir ahenkle gerçekleşmiş ve gerçekleşmektedir. Tüm iradeler birbirine uygundur. Hiçbir irade ötekini engelleyemez. Birbirine zıt olamaz ve birbirini yok edemez. Her zaman ve mekânda geçerli olan **varlıksal irade uygunluğu** ilkesi yaradılışın tezahür kanunlarıyla beraber sürekliliğini gösterir. Yani her varlık **merkezdeki nuru sonsuzluğa** iletme hareketi içindedir. Varlık istese de bunun aksini yapamaz. Seçme özgürlüğüne sahip olan varlık **yaradılış ışığını** bir zaman ve mekândan, başka bir zaman ve mekâna nakletmekle vazifelidir.

Varlıklar seçme özgürlükleri doğrultusunda, özlerinin etrafında oluşturdukları cevhere göre tezahür süreci içinde değişik işlevleri üstlenirler. **Bizler de özü ruh enerjisi olan varlıklar hâlinde**, çeşitli madde âlemlerine uzanarak ve etki alanı yaratarak (enkarnasyonlar) iletişim ve etkileşim uygulamaları içinde özümüzdeki bilginin çok değişik zaman ve mekân ortamlarında kullanılabilirlik oranını (sonsuz dek) gitgide yükseltmeye çalışıyoruz. Tezahür sürecine bu şekilde katılmışız. Başka bir ifadeyle, varlık âleminin fiziksel bir görünümü olan maddeyi (cevheri madde olan varlığı) özümüzdeki IŞIK'la geliştirmeye çalışıyoruz.

Varlıklar bunu yaparlarken, zaman ve fizik enerjileriyle meydana getirmiş oldukları değişik mekânlarda, oraların icaplarına uygun uyum ve dengeler içine girerek tezahür ederler. Bu tezahür ediş aynı anda değişik zaman ve mekânlarda, değişik görünümledir. Yani aynı varlığın değişik yansımaları söz konusudur. Bu görünüm bizler tarafından, varlıklar topluluğu olarak algılanır. Böyle olunca BİR olan varlığın yansımaları olan bizler de kendimizi ayrı ayrı varlıklar gibi görme yanılgısına düşmekten kendimizi kolay kolay kurtarama-

yız. Bu yanılgı, madde içindeki tezahürün en uç noktasının (bedenli insan) yanılgısıdır. Bu uç özüne o kadar uzaktır ki, madde onu kendisine o kadar benzetmiştir ki, kendi benliğini ilân etmekten ve belki de hayatlar boyu bunu savunmaktan başka bir şey yapamaz. Ama zaman içinde gerçeğin böyle olmadığını anlamaya başlayarak, kendisinin ÖZ'le bir olduğunu gitgide artan bir şekilde sezmeye devam eder ve bunun gereğini daha şuurulu olarak yapmaya başlar. Görüldüğü gibi bu durum sadece aşılması gereken bir aşamadır, bireysellikten kurtulmak için kaçınılmaz bir eprövlere sürecidir. Bu şekilde, varlıksal ilkeler ve ilâhî irade yasaları çerçevesinde madde giderek süptilleşerek, ruha; bedenli ruh da giderek aslına, öz kendisine ulaşmaya çalışır.

Bu gidiş, aynı zamanda, bedenli ruh varlığı için **bütünsel varlık anlayışına doğru bir uzanmadır**, oraya (merkeze) doğru esneyerek uyum sağlamadır. En son bilgilerimize göre "bütünsel varlık" (plân) otonom bir yapıya sahiptir. Kendi içinde tam bir bütünlüğe sahiptir bütünsel varlık. Bu, **plânsal bir bütünlük**'tür. Bir plânın çeşitli zaman ve mekânlarındaki uzantıları (tezahürleri), maddesel ortamlara dalmış sonda uçları zaman içinde (belirli sikluslar içinde) değişime, gelişime, farklılaşmaya uğrayarak bütünsel varlıkla (plâna) bütünlüğe ulaşırlar. Varlık belirli bir maddesel ortamda bu şekilde tezahür ederek, oranın kalkınması ve gelişmesiyle ilgili evrensel vazifesini gerçekleştirmiş olur. Bu etkinlik varlığın evrensel **vazife yapma hakkının** en doğal kullanımınıdır.

Maddesel ortamlardaki tezahür uçlarının, zamanla bireyselliklerini yitirerek varlığın (plânın) bütünüyle özdeşleşmeleri söz konusudur. Bu durum o "bireysel ucun" yok olması değil, öz-kendisiyle özdeşleşmesidir. Plânla özdeşleşmek, bütünlüğe ulaşmak, plânla bir olmanın şuuruna varmak üstün bir realitede erimektir. Mistik ifadesiyle "O olmak." demektir. Yine kendi ifademizle, **"plânla birlikte tekâmül edebilecek hâle gelmektir."** Bağlı olduğumuz plânlarımızın

bireysel uçları (ya da bu ortamdaki tezahürleri) olarak, bireysel gelişim çerçevesinde yaptığımız şey, plânımızla birlikte tekâmül edecek, başka bir basamağa sıçrayacak hâle gelmekten başka bir şey değildir.

Yazımızın buraya kadar olan giriş mahiyetindeki bu birkaç paragrafla başlığımızdaki ifadenin ilk sözcüğü olan VARLIK ve onun tezahür süreci çerçevesinde bildiklerimizi **varlığın birliği şuuruna ulaşmak** ana temamız doğrultusunda gözden geçirmiş, hatırlamış olduk. Buradan hareketle "varlığın birliği" ve ilgili hususlar üzerinde neler düşünebileceğimize bakalım:

Varlığın birliği şuurunun, bir plân içinde homojen olarak anlaşılması devre devre ya da sikluslar içinde olur. Yani bu farklılaşma tezahür âlemi olan ortamımızdan bakıldığında "siklus" dediğimiz devreler içinde, devrenin başından sonuna kadar gitgide yoğunlaşan zaman enerjisi altında olur. Zamanın yoğunluğunun plân içinde sürüp giden farklılaşmaya uygun olarak ayarlanması merkezî tasarrufu altındadır. Çünkü zamanın ve her şeyin sahibi O'dur. Bu durumda vazife hakkını kullanmak isteyen varlık, zaman ve hayat enerjilerini kullanarak, vazifesine elverişli fizik ortamlar yaratır. Fizik ortamlarda yapacağı uygulamaların süresine alışılabilmiş deyimlerle siklus diyoruz. Bu çerçevede, varlığın payına düşen kozmik bilginin tepeden tırnağa (en dıştaki plân katmanlarına) kadar inmesi, sonra Merkez'e doğru olan hareketle (evolüsyon) her tarafının homojenleşmesi ve topluca kıyama "siklus" dediğimiz bir zaman dönemini gerektirir.

Dolayısıyla, siklusun başlangıcında bütünsel varlığın her yanındaki **varlık birliği anlayışıyla**, siklusun sonundaki **varlık birliği anlayışı** arasında fark vardır. Geçen bu süre içinde meydana gelen varlıksal değişim ve değer kazanmadan dolayı söz konusu fark ortadan kalkar. Bu süreç içinde bütünü oluşturan her birimde (tezahür

uzantısında) bireysellikten globalliğe doğru, dış halkalardan merkeze doğru, **bütünsel varlığın her yanında varlıksal birliğin** hissedilmesi söz konusudur. Bu hissiyatın çoğalmasında ölçüsünde, bütünsel varlığın neresinde tezahür etmiş olursak olalım merkezin yakınlığını, başka bir ifadeyle merkezle bir olduğumuzu, daha doğrusu merkezin kendimiz olduğunu, **küresel bir şuur bütünlüğü** hâlinde ve hakikat ehli olanlara, yani inisiyelere özgü bir olgunluk içinde, içimizin en kuytu köşelerinde hissederiz.

Tezahür âlemindeki biz varlıklar (uzantılar, insanlar) ait oldukları bütünsel varlığın nurunu aynı yoğunluk ve frekansta hissettikleri zaman, evrenleri birarada tutan ve tüm plânları birbirine bağlayan sevgi enerjisinin en doğal geçirgenleri ve iletkenleri olurlar. Bu duruma gelen varlıklar, varlıksal birliğin en doğal ve işe yarar üyeleridirler.

Varlıklar, nasıl özlerindeki o nurla bir olmaya çalışıyorlarsa, varlıkların fizik ortamdaki tekâmül aracı olan madde de, özündeki nurla onu geliştiren varlığa benzemeye çalışır. Dolayısıyla farkında olmadan, madde de merkeze (yani nur'a) yönelir. Sonsuz denge ve uyum ortamında bu iki farklı cevhere sahip varlık için de bu gidiş varlıksal birliğe, yani çıkmış oldukları kaynağa döndürür.

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız süreç, aslında varlığın özünde edebiyen var olan uyum ve dengeye **uyum sağlama hareketinden** başka bir şey değildir. Siklusun başlangıcında bu varlıksal uyum ve denge farkına varamazlar. Bu da çok doğaldır. Bu durumda olan varlığın siklus boyunca yaptığı şey devamlı bir gelişim ve değişim sürecinde varlıksal uyum ve dengenin idrakine ulaşmak, başka bir ifadeyle, varlıksal birliğin şuuruna ulaşmak yolunda ilerlemektir. Şuur, tezahür etmiş varlığın (fizik mekândaki) uygulama araçlarından biridir. Öz'ün şuurlanmaya ihtiyacı yoktur. Şuurlanmayla bedenli varlık, giderek, İlahî İrade Yasalarını kullanabilir hâle gelecektir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

UFOLARI GİZLEYEN PERDENİN ARKASI

"Ordunun en önemli işi ve niteliği; gizli olanı daha da gizlemek ve bunu düşmana karşı bir avantaj olarak kullanmaktır. UFO'larla ilgili pek çok sır vardır."

W. Hamilton

Hem William Hamilton hem de John Lear, hükümetin UFO'ların dünyaya düşmeleriyle ilgili gerçekleri sakladığına, bu gizleme olayına ordunun da karıştığına inanıyorlar. Her ikisi de ellerindeki bilgileri, Phoenix'de 24-27 Eylül'de yapılacak konferansta sunacaklar.

ISTER uzaydan gelenlerle temasta bulunmuş, ister onlar tarafından kaçırılmış, isterse sıradan bir UFO araştırmacısı olsun, bugünlerde hemen hemen herkes; UFO'larla ilgili bazı şeylerin şimdiye kadar insanlardan gizlenmiş ve halen de gizlenmekte olduğu kanısında. Bu gizlemenin bizden uzak ucu ta hükümetlerin en üst düzeylerine, hatta daha da ötelere kadar uzanmaktadır. Bunu da biliyoruz...

1980'de Avrupa'nın tanınmış ufologlarından Jenny RANDES, İngiltere'nin üst düzey politikacılarına bilgi vermesi için Parlamento Binası'na çağırılmıştı. Bu durumla ilgili olarak; üst düzeyde bir hükümet yetkilisinin beyanına göre, gerçekleri yavaş yavaş su yüzüne çıkaran bir eğitim programı hazırlanmaktaydı. Açıklamaya göre, UFO gizemi bu şekilde halka açılmış

olacaktı.

İşte o tarihten başlayarak Bayan Randles de yazarlık etkinliklerini hızlandırmış ve UFO'larla ilgili olarak dünyanın her yanında bir şeyler olup durmakta olduğu konusunda uyandırıcı ve kanıtlara dayalı kitaplar yazmıştı. Araştırmacının bu çalışmalarının en son ürünü; Bentwaters NATO Hava Üssü'ndeki UFO gizlemesiyle ilgili gerçekleri kapsayan "FROM OUT OF THE BLUE" başlıklı bir kitaptı. Bu kitapta belirtildiğine göre, askerî yetkililerle uzaydan gelenler arasında doğrudan görüşmeler olmuştur.

Bu gelişmelerden sonra J. RANDES'in, kendisi gibi başka araştırmacı ve konuşmacıların da katılımıyla gerçekleştirilmiş olan Arizona, Phoenix'deki büyük UFO kongresine katıldığını görüyoruz. 24-27 Eylül'93 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş olan büyük konferansa 50

konuşmacı çağırılmış, 34 tane kitap standı açılmıştı.

J. RANDES'in gerek kendi çalışmalarına, gerekse İngiltere'nin konuya yaklaşımına dayanarak ortaya koyduğu açıklama şu hususları içeriyordu:

● İngiltere semalarında jetlerle UFO'ların karşılaşmasında, onlara karşı (havadan havaya) silâhlar ateşlenmişti.

● Radarda bir uçağın (Kuzey Denizi üzerinde) UFO ile havada karşılaştığının izlenmesinden kısa bir süre sonra da uçağın yere çakılması ve pilotunun içinde bulunamaması.

● Fransız hükümeti UFO araştırma grubu. Bu, halka açıklanan yegâne UFO konusunu araştıran hükümet birimidir. Bu konuyla ilgili olarak Fransız Savunma Bakanı'nın ifadesi çok önemli bilimsel tesislerin üzerinde görülen UFO'ları da içeriyordu.

● Yine resmî çevrelerle ►

ilgili olarak İspanyol Hükümeti'nin UFO dosyalarından kaynaklanan sızıntılar UFO'ların sualtı üsleriyle, uzaydan gelenlerle yapılan bağlantıları içeriyordu.

● Bir uzaylı tarafından kaçırılan ve tıbbî muayeneden geçirilen bir polis memuru. Bu uzaylı kendi resminin çekilmesine izin vermiştir.

● Tüm bu ve benzeri gerçeklerin ışığında bu nihaî ve temel olan gerçeğin dünyaya nasıl açıklanabileceği hususuyla ilgili zekice hazırlanmış bir plân.

J. RANDES'in yaptığı açıklamaların önemli bir kısmını da; uzaydan gelenlerle gerçekleştirilmiş olan temaların 50 yıllık dökümü oluşturuyordu. Konuşmacı 1893'e kadar uzanan ilginç belgeler sunmuştur.

ASKERÎ SIRLAR

William F. Hamilton UFO'lar konusunu yıllardan beri araştırmakta olup, "Cos-

Uzaylılar tarafından kaçırılan bazı insanların aksine, Mary Wunder'a göre, dünyadışı canlılarla yaşadığı tecrübeler, hem kendisi, hem de genel anlamda insanlığın iyiliği yönünde bir amaç taşımaktadır.

mic Top Secret", "Alien Magic" gibi önemli kitaplarla; çeşitli UFO dergilerinde çıkmış düzinelerle makalenin yazarıdır. Konuya yaklaşımı genellikle, "doğrudan doğruya işin özüne nüfuz etmek" şeklinde olup; o da, askerî çevrelerin UFO'lar konusunda pek çok şey bildiği kanısındadır. Nitekim bunu 24 Eylül-Phoenix konferansında dile getirmekten kendini alamamıştır. Evet, W. Hamilton'a göre, ordunun elinde UFO'larla ilgili pek çok sır vardır ama o bu sırların açıklanacağına pek ihtimal vermemektedir.

Konuşmacıya göre ordunun en önemli işi ve niteliği gizli olanı daha da gizlemek ve bunu düşmana karşı bir avantaj olarak kullanmaktır. Bunlar da en üst düzeydeki generaller tarafından bilinir.

Bazı görgü tanıklarının ifadelerine göre; gizli laboratuvarlarda yapılan gizli etütlerin amacı uzaydan gelenlerin ve onların teknolojilerinin keşfedilmesine yönelik etkinliklerdir. Söz konusu

"UFO gizlemesi"yle ilgili durumun en zor yanını; gözlemlerin ve adam kaçırma olaylarının tanıklarının halkın içinden insanlar olması oluşturmaktadır. Bu konu en ciddi bir şekilde 1953 Robertson Paneli'nde ele alınarak, genel stratejisi saptanmıştır.

W. Hamilton'a göre konunun, özellikle adam kaçırma yönüyle

ilgili olan ilginç bir yanı da; bazı insanların askerî çevrelerce kaçırıldığı iddiasıyla ortaya çıkmasıdır. Bunların durumuyla ilgilenen psikologların yorumuna göre; bu tür deneyimden geçtiklerini iddia eden şahıslar, onların ifadeyiyle "ipnotik bir halüsinasyon"dan geçmektedirler ve gerçek uzaylılar tarafından kaçırılmış olmaları söz konusu değildir.

W. Hamilton'un vardığı sonuçlardan birine göre, bu fenomende ordunun yaklaşımı dış uzaydan gelenlerin gerçek biyolojik varlıklar ve uzay aracı olduğu doğrultusundadır. Bu durum karşısında alarma geçmemiz gerekir mi? Henüz değil. Henüz bize karşı saldırgan bir tavır almamış durumdadır. Bizi endişelendiren bundan ziyade; söz konusu gizlemenin kültürel birliğimizde bazı çöküntülere neden olup olmayacağı hususudur. Bu durum çılgınca dedikodulara, iki ucu açık spekülasyonlara zemin hazırlayabilir. Hatta o toplumun ayrılıp dağılmasına ve (en azından bu konuda) cahil kalmasına neden olabilir. Sanıyorduk, bir şeyler yapmakla yapmamak arasında kritik bir dönemeyiz.

TOPLU HÂLDE İNSANLARIN KAÇIRILMASI

Halk arasında daha yaygın ifadesiyle (UFO'lar tarafından) "adam kaçırma" olayları başına ilk olarak yansıdığı zaman, bir defada en fazla iki kişinin birden kaçırıldığını öğreniyorduk. Ondan sonra, çok sayıda insanın bir seferde kaçırılmasıyla ilgili ilk haber 6 Ocak 1976 tarihinde basında yankılandı: Louise Smith, Mona Stafford ve Elaine Thomas adlı bayanlar Liberty (Ken-

tucky) bir akşam yemeğinden evlerine dönerlerken, içinde buldukları arabayla birlikte bir ana gemiye çekilmişlerdi. Bu haber, o yıllarda çok heyecan uyandırmıştı ama bugün o kadar değil.

Daha yakın tarihlerle (Aralık 1992) ilgili olmak üzere "UFO Houston Network" araştırmacılarından Derrel W. Sims'in (eski CIA ajanlarından ve ipnoz uzmanı) incelediği vakalardan birinde bir seferde 12 kişi kaçırılmıştı. Araştırmalarını 1964'ten beri (bir psikolog arkadaşıyla birlikte) sürdürmekte olan D. W. Sims'in ifadesine göre, "Bu varlıklar aktivitelerini hızlandırmış durumdalar. Değişik zamanlarda ben de 12 yaşındaki oğlumla birlikte buna bizzat tanık oldum. Çok iyi biliyorum ki, bu konuda bilgisi olan pek çok insan var ama konuşmak istemiyorlar."

Kaçırılan insanların hemen hemen hepsi UFO'ların içinde çok değişik tıbbi muayenelerden geçirilmektedirler. Bu bakımdan D. W. Sims'in Phoenix'deki (Arizona) konferansı; uzaydan gelenlerin morfolojisi, uzay araçlarının

içi, acayip ameliyat âletlerini gösteren x-ışınları (ki bunların bir kısmı kaçırılan insanların vücutlarında bırakılmıştı) gibi konuları içermesi bakımından çok ilginçti. Ayrıca, araştırmacı bu insanlardan ipnoz yoluyla aldığı bilgilerin sonuçlarını da ortaya koymuştu.

Phoenix'deki toplantının başka bir ilginç konuşmacısı da Mary M. Wunder'di. Kendisi aynı zamanda uzaydan gelenler tarafından UFO'ya alınmış bir medyomdur. Konuya girişi "inanmayan bir kuşku" tarzında olmasına rağmen; konuya, uzaydan gelenlere ve konunun metafizik yanına karşı son derece pozitif bir yaklaşıma sahip bulunmaktadır. Kendi ifadesine göre "Centrinians" adını verdiği varlıklarla irtibattadır. Bunlar dünyaya yabancı uzaylı bir ırktır.

M. M. Wunder şöyle ifade ediyor: "Benim karşılaştığım bu varlıklar son derece barışsever kimselerdir. Onların burada bulunuşlarının esas amacı, bize ihtiyacımız olan şeyleri öğretmektir. Ta başlangıçta bu dünyada bedenlenmeden önce yapmaya karar

verdiğimiz şeyleri bize öğretmektir. Benim bu varlıklardan aldığım bilgiler bizim için gerçekten neyin doğru olduğunu seçmemize, gerçeğin ışığını görmemize yardımcı olacaklardır." Bu medyom aynı zamanda "A Message From The Stars" kitabının yazarıdır.

HAL WILCOX

Hal Wilcox konunun emektarlarından ve uzay aracıyla (bir UFO ile) fiziksel (bağlı) şuuru yerinde olduğu hâlde uzayda yıldızlar arası yolculuk yaptığını ve uzaydan gelenlerle iletişim içinde bulunduğunu söyleyen araştırmacılarıdır.

H. Wilcox 17 Kasım 1963 tarihinde evine gelen (Barnard Yıldız Sistemi'nden Zemkla adlı) bir uzaylı ile yıldızlar arası yolculuğunu gerçekleştirmişti. Bu varlıkla yaptığı görüşmesinin ilginç konularından birini hücrelerin yaşlanmasına karşı vücudun savunmasının nasıl hazırlanacağı idi. H. Wilcox'a söylenenler arasında Barnard Yıldız Sistemi'nden başka uzaylıların çok eski zamanlardan beri dünyaya gelmekte oldukları hususu da bulunuyordu.

H. Wilcox, Kore Savaşı'na katıldığı yıllardan itibaren metafizik, tekrardoğuş, karma gibi konularla ilgilenmekteydi. Phoenix'deki konuşmasının başlığını kısaca "Zaman Anomalileri ve UFO'lar" olarak Türkçeleştirebiliriz. Bu konuşmasında H. Wilcox dost uzaylıların bizim şursal gelişmemizde olumlu katkılarının olacağını vurgulamıştır. Konuşmacının anlattıkları özellikle "Yeni Çağ" (New Age) açısından UFO'lar konusuna bakanlar tarafından ilgiyle dinlenmiştir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

UFO'larla bağlantı kurmasıyla ünlü Hal Wilcox, insana benzeyen dünyadaki varlıklarla çok sayıda fizik karşılaşması olduğunu iddia ediyor.

20. YÜZYILIN MELEKLERİ

John RONNER
Çev: Ayhan TOLAYBENK

(Geçen Sayıdan Devam)

BU VARLIKLAR genellikle, ölmekte olan insanlara, onların dünyadaki yaşamları hakkında sorular sormaktadır. Ve yine onlara, çok önemli bir soruya cevap vermelerini sağlamak için bu yaşamlarındaki her hareketine ait üç boyutlu bir geriye dönüş manzarası göstermektedir. Soru ise şöyle: "Ölmekte olan insan, sevmeyi ne kadar öğrendi?" Bu geriye dönüş sırasında, varlık, bunların geçmişteki hatalarını öğrenmek için yapılan tecrübeler olduğuna işaret ederek oldukça sıcak ve anlayışlı davranıyor.

Moody'nin klâsikler arasına giren bu kitabı ve onun hareketle geçirmiş olduğu ölüme yakın araştırmaları, bu türdeki, melek görmüş binlerce insanın gizlilikten çıkmasına sebep oldu. Hatta bazıları daha yüksek güçlerle ya da sadece sevdikleri ölmüşleriyle irtibata geçmişti, ama alaya alınmak korkusu nedeniyle hep sessiz kalmışlardı.

KİŞİSEL BİR DENEYİM

Bunu söylemek için dört yıl bekleyen kızkardeşim Susan Bradford da bunlardan biriydi. Çünkü bir akrabamız, söylediği hikayeyle alay etmişti. Çok sevdiği teyzesi öldükten haftalar sonra bile, Susan'ın üzüntüsü bitmemişti. Belirttiğine göre bir gece, bir sıçramayla uyanmış ve yatağının baş ucunda teyzesinin yarı şeffaf ruhunu net olarak görmüştü. Teyzesi ona üzülmemesini, çünkü kendisinin hiç ıstırap duymadığını

ve çok mutlu olduğunu söylemişti. Ve sonra, öldüğü gün hastanede giymiş olduğu elbisesiyle aniden ortadan kaybolmuştu.

Buna göre, teyzesi artık yardımsever bir ruhtu ve melek değildi. Yine de bu öyküde, hayatta kalanların, sevdikleri ölüler için iddia ettikleri gibi bir tür teselli edici bir rol oynamıştı. Gerçekten de bu türdeki iyilik dolu müdahaleler, hatta bazen çok daha uzun süren rehberlik hem bu dünyadan ayrılmış insanların ruhları tarafından, hem de bizim melek olarak adlandırabileceğimiz çok yüksek ruhsal varlıklar tarafından da yapılmaktadır. Örneğin, ölüme yakın deneyim yaşamış insanlar sürekli olarak ifadelerinde, onlara bu deneyimleri sırasında yardım eden her iki türdeki varlıkları gördüklerini belirtmektedirler.

SEN HİÇ MELEK GÖRDÜN MÜ?

1973'te Chicago Üniversitesi'nin Uluşal Kamuoyu Araştırma Merkezi, özel olarak belirlediği 1467 Amerikalıya şu soruyu açıkça sormuştu: "Ölen birisiyle temasa geçtiğinizi hiç hissettiniz mi?" Yüzde yirmi yedisi "evet" diye cevapladı. Ölmüş olan eşleriyle temasa geçtiklerini belirten dul erkek ve kadınlar arasında, bu oran yüzde elli bire yükselmişti.

Yazar Hope Friedmann'ın öyküsü, günümüzde iyi bilinen melek anlatımlarına tipik bir örnektir. Friedmann, kendisinden yüzlerce kilometre uzakta bulunan sekiz yaşındaki oğlunun aniden çocuk felcine yakalandığını yazıyordu. Olay gecesi uyandıığında yatağının üzerine eğilmiş, huzur verici, beyaz elbiseli bir "varlığı" görmüştü. Varlık, "Ben her şeyi kontrol ediyorum ve

her şey şu anda çok iyi gdiyor. Sen hiç en-
dişe etme." diyordu.

Ertesi sabah, Bayan Friedmann'a öğ-
lunun sabah saat 5.00'da, yani doğaüstü
varlığın ziyaret saatinde öldüğünü söylediler.
Daha sonra yazısında şöyle diyordu
yazar: "Oğluma zamanında yetişememe
rağmen, onun yalnız olmadığını öğrenmiş-
tim."

MELEKLER NEYE BENZİYORLAR?

Eğer melekler gerçekten yaşıyorsa,
neye benzemektedirler? Öncelikle şunu be-
lirtmek gerekirse, kilise sanatında gösterilen
kanatlar, haleler ve arplar somut ger-
çekler değil, sadece sanatçının, meleklerin
sahip olduğunu farz ettiği özellikleridir. Örneğin,
stilize edilmiş dairesel haleler, ressamın,
meleklerin parlak ruhsal bedenlere sahip
olduğu gibi bir ortak inancı resimleme
şeklidir. İlginç olan şudur ki, ölüme yakın
deneyim geçiren insanlar, bazen karşılaştıkları
ışıklı varlığın, hayranlık verici bir
parlaklıkta olmasına rağmen gözlere hiçbir
rahatsızlık vermeyen bir ışığa sahip olduğunu
ifade etmektedir.

Arpler de yüksek âlemlerde işitildiği
varsayılan, dünyada duyulmamış güzellikte
müziği temsil etmektedir ve bu da sık sık
mistik insanlar ve ölüme yakın deneyim geçiren
insanlar tarafından rapor edilmektedir.
1689'da "Pastor Jurieu'nun Mektupları"
nda çok sayıda göksel müzik vakaları
nakledilmektedir. Bunlar arasında, özellikle
Orthez'de yıkık bir kilisenin çevresinde olmak
üzere, Fransa'daki Protestanların öldürülmeleri
sırasında hayaletlerin çaldığı davulların,
görülmeyen koroların şarkılarının dinlendiği
öne sürülmektedir. Hatta Nandor Fodor'un yazdığı
Psikiş Bilimi Ansiklopedisi'ne göre de, o bölgeye
gidenler yetkililer tarafından 5000 kron cezaya
çarpırlıyormuş.

Günümüzde yaşanan bir örnek vermek
gerekirse, ölüme yakın deneyimleri araştıran
Kenneth Ring, bağırsak ameliyatı geçiren bir
kadının ameliyat sırasında bedeninden ayrıldığını,
daha sonra da, "bir

ruhsal müzik duyduğunu, güzel bir vadiye
ölmüş büyükbabasını gördüğünü" naklediyor.

İlk İnciller hiç söz etmemesine ve o
dönemde yaşayan ressamalar da melekleri
hep kanatsız gençler olarak çizmesine rağmen,
Yeni Ahit'te meleklerin kanatlarından söz edilir.
Sanat alanının daha sonraki gelişme dönemlerinde,
kanatlar, meleklerin birer ruhsal varlık olarak çok
hızlı olan düşünce hızıyla hareket ettikleri
inancını sembolize etmek için çizilmeye başlandı.

Dünya üzerindeki yaşamın amipten insan
biçimine kadar hiyerarşik bir kademede oluşu
gibi, meleklerin de geleneksel olarak hiyerarşik
bir biçimde organize olduğu düşünüldü. En az
gelişmiş meleklerin insanlara rehberlik ettiği
farz edilirken, çok daha yükseklerdeki uluslara
ve önemli liderlere göz kulak olmaktadır. Ve yine
yüce melekler evrendeki fizik yasalarının işleyişini
kontrol etmektedir. En yükseklerdeki ise zamanlarını
Tanrı'yı düşünmekle ve O'nu hissetmekle geçirmektedirler.

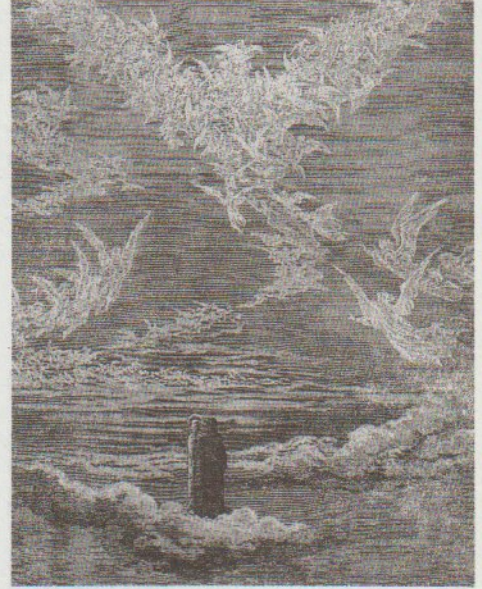
Bunlar, temelde Orta Çağların ünlü Batılı
melek bilgini Thomas Aquinas'ın bakış açısıdır.
Aquinas bu düşünceleri daha çok kendisine
Dionysius adını veren eski dönemlerde yaşamış
bir yazardan almıştı. ➤

Ki birçok okuyucu da bunun, Yeni Ahit'te adı geçen, yetki sahibi bir Hristiyan olduğunu sanıyorlardı. Birkaç yüzyıl sonra Hristiyan bilginler, melek hiyerarşileriyle ilgili kitabı, gerçek Dionysius'un yazmamış olduğunu sonunda anladılar. Ancak o zamana kadar Kilise de, diğer Dionysius'un kurduğu sistemi çok sevmişti doğrusu. Evet, olaya biraz ciddiyetle bakmak gerekirse, meleklerin gerçek organizasyonu felsefi tartışmaların ve spekülasyonların ana konusu hâlinde kalmıştır. Yine de Protestan reformcu John Calvin, meleklerin sınıflandırılmasına, başıboş insanların hiçbir değer taşımayan saçmalamaları olarak nitelediğinde, konuya karşı çok acımasızca davranmıştı.

Aquinas ve benzer düşünceleri taşıyan filozoflar, bir meleğin gittikçe daha yüksek yerlere hareket ettiği için, meleklerin zekâsının insanlardan daha fazla olması gerektiği mantığını yürütmüşlerdi. Onların varsayımına göre, en yükseklerdeki melekler, Newton'un eline alıp yiyebileceği yere düşmüş bir elmadan bir efsane çıkardığı gibi, birkaç basit gözlemden son derece geniş sonuçlar çıkarabilmekteydi. Gerçi buna kanıt olacak hiçbir şey yoktu, ama şunu da belirtmek gerekir ki, ölümden dönen insanlar ifadelerinde, ruhsal bedenleri içindeyken çok daha net ve hızlı bir biçimde düşünebildiklerini söylemektedir.

FİLOZOF VE MELEKLER

Aquinas, (fikirleri Bağımsızlık Bildirgesi'nin hazırlanmasında yardımcı olan) John Locke ve Gottfried Leibnitz gibi filozoflar, meleklerin var olduğunu sadece mantıkla göstermeye çalıştı. Görülebilen âlemin, en küçük varlıklarından insana kadar uzanan çok geniş bir hiyerarşik varlık sisteminden oluştuğunu vurgulamaktadırlar. Yukarı doğru çıkan merdivenin her basamağında akla, mantığa uygun biyolojik yapılar bulunmaktadır. Tartıştıkları konu ise, varlıkların zirvesinde olan insanla, yukarı çıkan bu merdivenin ansızın kesime uğradığını varsaymanın mantıklı olup olmadığını. Çünkü bu durum, insan ile Tanrı arasında dev bir boşluk, bir ara yaratacaktı.

Yok edilemeyen ruhlar olduğu farz edildikleri için, filozoflar meleklerin ebedî olmalarına rağmen ölümsüz olduklarına inanırlar. Yani bir melek her zaman var olacaktır, ancak her zaman burada değil. En yaygın ve kanıtlanmamış fikre göre, sadece, fizik evreni meydana getirmeden önce melekleri yaratmış olan Tanrı ebedîdir. Yine de bu noktada insan ruhunun ölümsüz olduğunu ima eden bir şey var. Meleklerin ölümsüzlüğünü sembolize etmek için sanatçılar genellikle onları hep genç olarak resmettiler. Günümüzde meleklerle pek inanılmıyor; oysa Roma İmparatorluğu zamanında bir Romalının doğum günü törenlerinde sadece kendisi değil, aynı zamanda onun rehber ruhu da onurlandırılırdı.

Bununla beraber gittikçe artan sayıda insan, Shakespeare'in Hamlet'inin takındığı tutumu benimsiyor görünmektedir. Öldürülen babasının ruhunu gördükten sonra bu genç Danimarkalı Prens, ruhu görmüş olan, daha önce şüpheli davranan ama şimdi bu bilgiyle sarsılmış durumdaki Horatio'ya dönerek şöyle diyor: "Horatio, göklerde ve yeryüzünde, senin felsefenin düşündüğünden çok daha fazla şeyler var."

(FATE, Aralık 1991)

ŞUUR: FİZİKSEL ve FİZİK ÖTESİ

Chris THOMPSON

Çev: Ayhan TOLAYBENK

(Geçen Sayıdan Devam)

BU "KUANTUM DÜNYASI" kural dışı (veya paranormal) bir olayı yaşayan insanların anlattıklarını mânâlı bir biçimde andırıyor. Bu tür olaylar da aynı şekilde anı, nedensiz bağlantılar ve her şeyin birbiriyle iç içe bağlantılı olduğu duygusu özelliklerini taşır. (Referans: Le Shan) Telepati veya prekognisyonu başka türlü açıklamak zordur.

Bu dinamik ve tamamıyla iç içe bağlantılı dünyanın, ezoterik gelenekler tarafından çağlar boyunca açığa çıkarılmış oluşu aynı şekilde dikkat çekicidir. Bu gelenekler tarafından açıklanan "ruhsal realiteler"de, zaman ve mekâna ait bilinen fizik kanunları işlememektedir. Sanki bir dizi farklı fizik ötesi kanunları çalışmaktadır. Bunları belirtmemize rağmen, "kuantum fiziği" ve "mistik realite" arasında çok fazla paralellik kurmak için vakit biraz erken. Ken Wilber'in işaret ettiği gibi, bu iki realite şüphesiz aynı evrenin özelliklerini taşımalarına rağmen muhtemelen birbirlerinden epey farklıdır. Ve mistik olanı fiziksel olanından daha yüksek bir değer taşır. (Referans: Wilber)

Yine de, bu paralellikler herhangi bir şuur bilimi için önemli şeyler ima edebilir. Örneğin, çok ince ölçekli araçların ve aynı derecede ince hesaplı matematiğin uygulanması, bir köşede sessizce oturan bir mistik veya paranormal bir deneyim geçiren birisi tarafından dolu dolu ve dolaysız yaşanan bir dünyanın daha soluk bir gö-

rüntüsünü elde etmesini sağlar. Eğer durum gerçekten böyle olacaksa, bilimin gelecekteki yönü konusunda önemli sorular oluşacaktır.

YENİ ALGILAMA ARAÇLARININ GEREĞİ

Şayet, bilim tarafından tanımlanan ve açıklanan dünya, bilimin fiziksel algılama türleri ile sınırlı araçlarından dolayı sınırlı ise, o takdirde günümüz biliminin sınırlarını aşmamızın bir yöntemi de, kendimizde alternatif algılama yöntemlerini geliştirmek olacaktır. Algılama yeteneğimizin ulaştığı mesafeyi, otomatik olarak algılayabildiğimiz şeylerin mesafesini uzatmış oluyoruz. Çevremiz ve içimizdeki dünya konusundaki bilgimiz ancak bu bilgiyi elde edebilme yeteneğimiz kadar olabilir.

Şuur ancak kendisiyle bilinebilir. Bu aşikâr bir gerçek olmalıdır, ancak her nedense bazı insanlar bunu bir türlü kavrayamıyorlar. Bu kadarını belirttikten sonra, belirli bazı özellik ve davranışlara bakarak başkasında şuurun varlığı konusunda anlam çıkarmak ile şuur direkt olarak bilebilmek arasında bir ayrım yapmak gerekir. İkincisi tamamıyla farklı bir olaydır ve Herman Hesse'in Siddhartha konusunda yazdığı eserinde zarif bir şekilde dile getirilmiştir:

"Samanas'ların en yaşlısı tarafından ders alan Siddhartha, Samana kurallarına göre kendi kendini kontrol ve meditasyon uygulamaları yaptı. Bir balıkçıl bambuların üzerinden uçtu ve Siddhartha balıkçılı ruhuna aldı, bir orman ve dağların üzerinden

uçtu, bir balıkçıl oldu, balık yedi, balıkçılın açlığını çekti, balıkçıl dilini kullandı, balıkçıl ölümünde öldü." (Referans: Hesse)

Bu, başkasının şuuru ile ilgili çok ileri safhada bir direkt bilgi edinme şekli olmasına rağmen, şuurun kendisini bilmesi konusunda iyi bir örnektir. Bu kavram içerisinde benlik ve diğeri kavramı saklıdır. Her birimiz ve olasılıkla her şuur şekli, şuurumuzu kendi bedenlerimizde merkezleşmiş ve onunla sınırlı olarak yaşamaktayız. Ancak gerek kitlesele olarak, gerekse de kişisel olarak hepimiz, bir parçası olduğumuz daha büyük bir şuurla, daha büyük bir bütünlükle bir olma hâlini az çok hissediyor ve onu özleyebiliyoruz. Sanki iç realitemizde, dış realite açısından "Büyük Patlama"ya eşit olan bir hâle geri dönmek istermişiz gibi. Böyle bir durumda, şuur kendisini kısıtlı hissetmektedir (fiziksel parametreler ile). Onun yerine, başkalarının şuuruları ile ilgili olarak serbest ve direkt iletişim hâlinindedir. Şuurun kendisini bilmesi ile işte bunu kasıtlı yapmaktayım.

Şanına lâyık herhangi bir şuur biliminin bu tür bilgi üzerinde odaklaşması gerekir. Eğer bunu yapmazsa, kendisini sadece entelektüel açıdan şuurun özellikleri ile sınırlandırıyor, o takdirde kendisini yeniden realiteyi inceleyen fizikçilerin karşılaştığı sınırların benzerleri ile yüz yüze bulacaktır. Her iki durumda da algılama araçları yetersizdir.

Bilim dış realiteyi, yani "evreni" dış duvarları ile inceler, böylece daha büyük bir bütünlüğün sadece dış özelliklerini açıklar. Sadece akli kullanarak iç realiteyi incelemeye çalışan şuur dünyası benzeri bir biçimde çok daha büyük bir bütünlüğün belirli özelliklerini açığa çıkarır. İster içsel olsun ister dışsal olsun, herhangi bir realiteyi incelemek için, onun üzerine insan algılama yeteneğinin bütün yelpazesini odaklamamız gerekir. Bu yelpazenin, iç ve dış realiteler konusundaki kavramlarımızı yansıtmasına hiç şaşmamak gerekir. Örneğin fiziğin konu ettiği hususlara bakacak olursak, sadece bizim dış algılarımızı kullanmak yeterli olmayacaktır. Dış realitenin

özelliğini ve kapsamını tamamıyla öğreneceksek, bütün duvarlarımızı kullanmamız gerekir. Bu, şuurun özelliğini incelememizde de aynı şekilde geçerlidir. Bu alan için ayrıca dış ve iç algılama yöntemleri de gereklidir.

Kuantum fiziği tarafından açıklanan dünya ile mistik bir deneyim geçiren birçok kişi tarafından açıklananların, birçok özelliği paylaşması dikkatimizi çekti. Kuantum fiziğinde her şeyin iç içe olması konusunda objektif bir idrak vardır. Mistik tecrübelerde ise, bu idrak direkttir. Bir şeyi direkt olarak bilmek onu dolaylı olarak bilmekten her zaman daha elverişli ve daha iyidir. Bunu söylemenin iki nedeni vardır. İlk başta, direkt bilginin daha isabetli ve doğru olma olasılığı vardır. Bu hâliyle bilimin esas amaçlarına uygundur. Ancak direkt bilgi aynı zamanda konunun çok daha fazlasının açığa çıkması anlamına gelir, çünkü mevcut olan bizim algılama araçları ile sınırlı değildir. Şayet algılama aracı elimizdeki işi görmeye uygunsa, o zaman bilgiyi kısıtlamak yerine onu zenginleştirir. Bu, kıyıda bir gölü anlatmaya benzer. Söyleyeceğimiz çok şeyimiz olacağı da açıktır. Ancak bizzat suya girdiğimizde göl hakkında bilgimiz çok daha derin ve kapsamlı olacaktır! Böyle yapmakla, gölü bizzat hissedebiliriz ve kıyıda durmaya zorunlu olduğumuzda göremediğimiz tarafları dahil, herhangi bir tarafına gidebiliriz.

Şuurun özelliklerini incelerken, kendimizi fiziksel algılama yöntemleri ile kısıtlı tuttuğumuz sürece, bilim adamlarımız ne kadar açık fikirli ve objektif olsalar da yine de çok az gelişme kaydedilecektir. Tek elde edeceğimiz şey, özde fiziksel olmayan bir olay ile ilgili fiziksel bir bakış olacaktır. Bu kör bir insana rengin özelliğini anlatmak gibidir. Bunu sadece benzetmeler ile yapabiliriz. Şuur da dahil olmak üzere bütün bu fizik ötesi alanlar konusunda, bilimin günümüze dek yapmak istediği şey de budur. Yapabildiği tek şey benzerlikler tasarlamak olmuştur. Bunların yararlı olduğu şüphesiz-

dir, ancak bunlar bize bu alanlar hakkında sadece dolaylı bilgi verebilirler. Modern bilimdeki birçok şey gibi, algılayan ve algılanan şey arasında, benlik ve diğeri arasında bir ayrım olmuştur.

Dolayısıyla bir şuur bilimi için tek esas, bilim adamlarının kendi içlerinde uygun algılama araçlarını geliştirme ihtiyacını hissetmesidir. Willis Harman'ın özlü ve kısa olarak belirttiği gibi "bilenin değişim geçirmesi" türünde bir faaliyet. Şuurun gerçek anlamda bilinmesinin sadece kendisiyle olabileceği savını kabul etmeye hazırsak, o takdirde şuur bilimimizin ancak bilim adamlarımızın şuuruları kadar iyi olacağı da bunun doğal sonucu olacaktır.

"Uygun algılama aracı" ve kendimizde bunu nasıl geliştirebileceğimiz konusunda burada daha çok şey söylenebilir. Bu "araç" bazı çevrelerde "ruhsal duyularımız" veya "psişik duyularımız" olarak bilinir. Kısım "ruhsal" veya "psişik" in anlamlarını tartışma gereği oluşturmadığı için ve esas olarak bu duyuların en önemli özelliğini vurgu-

ladığı için, yani iç, fizik ötesi realitemize yönelik olduğundan, ben şahsen "iç duyularımız" terimini tercih ederim. İster iç duyularımız ister fizik ötesi duyularımız densin, önemli değildir. Önemli olan nokta, onların varlığını ve onları geliştirme ve kullanma gereğini kabullenmemizdir.

Onları nasıl geliştireceğimize ve onların hayatımızı nasıl değiştireceği konusuna gelince, bu makalemizi aşar. Bunlar şuur bilimi tarafından ele alınması ve incelenmesi gereken konulardır! ■

REFERANSLAR

1. Peter Hewitt: *Fiziği ve Metafiziği Bağdaştırmak* (Scientific and Medical Network)
2. Fritjof Capra: *Dönüm Noktası* (1982) (Sayfa 83)
3. Lawrence le Shan: *Alternatif Realiteler* (1976)
4. Ken Wilber: *Fizik, Mistisizm ve Yeni Holografik Örnek* (1985)
5. Herman Hesse: *Siddhartha* (1992) (Sayfa 12)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

7 HAZİRAN	Ünlü Metapsişikçiler, Ünlü Medyomlar	Reşat GÜNER
14 HAZİRAN	Sonsuzluğa Yolculuk: Tekrardoğuş	Elvan ÖGÜT
21 HAZİRAN	Düşünce Gacı ve İmajinasyon	Engin EMİR
28 HAZİRAN	Ruhsal Tebliğler	Gündüz ÖGÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.30-16.30)

4 HAZİRAN	Öte Alem, Medyomluk	İlkay ATILLA-Zühal ÇEVİK
11 HAZİRAN	Video Gösterisi (Konferans: Varlıksal İlkeler	Ergün ARIKDAL)
18 HAZİRAN	İki Dünya Arasında Bağlantı	Sevim YUMRU
25 HAZİRAN	Bilgi ve Eylem	Azime YUMRU

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği
Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel:(0322) 454 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İÇE BAKIŞLA ŞİFA BULMA

Safi NİDİAYE
Çev: LidyA ALTAN

(Geçen Sayıdan Devam)

BOĞAZIMIZ içimizin ta derinliklerinden şuuru muza ulaşmak isteyen duygularımızın geçiş istasyonu durumundadır. Hepimiz, söylemek isteyip de kendimize izin vermediğimiz zaman boğazımıza yerleşen düğümü biliriz. Bazen de bir torbanın ağız gibi büzülüveren boğazımızdan hiç ses çıkmaz. Duyguların şuura ulaşmasını engellediğimiz durumların sonucu ağızdan söz ile, gözlerden yaş ile ifade bulur.

Başımız tabii ki düşüncelerle ilgilidir. Aynı zamanda da kozmik tesirleri alan hassas bir alıcı istasyon durumundadır.

Nefes alma organlarımız ve burun-yutak (boğaz) boşluğu dış dünyaya karşı gösterdiğimiz reaksiyonlarla ilgilidir. Ağır bir soğuk algınlığıyla bütün bu bölgeler şişip iltihaplandığı zaman, sessizce köşemize çekilip bu durumumuzdan faydalanmaya bakalım. Dış dünyanın ve çevremizdeki in-

sanların bizden beklediklerinden kurtulmak, onları çözmek ve onların etkilerinden arınmak için bu olanağı kullanalım.

Bedenimizde oluşan iltihaplanmalar, duygu dünyamızda olan çatışmayı gösterir. Yüksek ateş ile beraber görülen rahatsızlıklar kin, şiddet kırgınlıkların ifadesi olabilir. Üşütme ve hâlsizlikle başgösterenler ise, genelde hayal kırıklıkları, yas, kahır ve suçluluk duygularının dış vurumudur. Yine onun da içinde kurduran bir öfkenin gizlenmiş olması mümkündür. Titremelerle başgösteren hastalıklar bu durumun sürekli yer değiştirmesidir.

Eklemlerde görülen hastalıklar, hareketsizlik ve uyumsuzluğun belirtileri olabilir. Aynı zamanda başka psikik nedenlerden de kaynaklanabilir.

Eğer özenle araştırırsak böyle bir rahatsızlığın, kendimizi ve yakın çevremizi zorladığını veya bazı şeyleri nasıl önlediğini bulabilirsek, arkasında yatanı da keşfedebiliriz.

Bedenimizin dili olarak

anlattığım rahatsızlıklar, tabii ki herkes için geçerli olmayabilir. Sadece bedeninizin dilini anlamanız bakımından size yardımcı olması amacıyla hazırlanmıştır. Önerilerimizi bir reçete gibi kabul etmeniz gerekmez. Rahatsızlıklarımızı tamamen mantıklı düşünmeyle kavramaya çalışmayalım; büyük bir olasılıkla yüzeysel kalır, işin derinlerine inemeyiz. Başka kişilerin rahatsızlıklarını tespit ederken çok dikkatli olmalısınız. Çünkü her kişinin kendine özgü bir hikâyesi vardır ve onu ancak kişi kendisi okuyabilir. Veya öyle bir sevgi ile onu içinizde duyabilmelisiniz ki, çözebilirsiniz.

O kişiyi sadece dıştan tanıyorsanız, başarılı olmanız imkânsızdır. Çoğu kere yüzeysel tanıdığımızdan, yanlış yerlere ulaşırız. Doğru yerlere ulaşmış olsak bile, karşımızdaki kişiyi söyleyeceğimiz şeylerle yaralayabiliriz.

Bu işte ilk basamak, rahatsızlığın arkasındaki sebebi bulmaktır. Sonra ikinci adım gelir. Diyelim ki, siz hastalığın görüntüsünün ne

ifade ettiğini herhangi bir şekilde anlamadınız (duygularınızla veya görüntü-vizyon vasıtasıyla). Burada önemli olan anlamaktır. Yaşadığınız şartları, -ki sonunda hep oraya geliyoruz- kendimize karşı dürüstçe gözden geçirmemiz gereklidir. Bulguları değiştirmeden sadece gözlemlerimizdir. Herhangi bir hüküm vermeden, değerlendirmeden, gördüğümüzü sandığımız yanlış düzeltmeden, bir çıkış yolu bulmadan gözlemliyoruz. Bu en önemli adımdır.

Sadece gözlemek bile tedavi edici olabilir. Sizlere bir örnek vermek istiyorum: Diyelim ki, bir kişi kendisini içsel bir kontrole tâbi tutarken, eşinden kaynaklanan bir rahatsızlığına rastladı. O güne kadar kendi kendine itiraf edemediği bir kısıtlamadan kaynaklanıyor. Bu safhada önemli olan, kısıtlama duygusunu için için yaşamak ve onu gözlemektir. Daha başka bir şeyin yapılmasına gerek yoktur, bu yeterlidir. Belki de kişi o güne kadar hiç fark edemediği için bu durumu ihmal etmiş, kısıtlanma duygusu da bu yüzden şuurun bir bölümüne yani şuur altına kaymış ve oradan da bedene geçmiş olabilir.

Böyle durumlarda olayı şuur üstüne çıkarmak ve duygusal ortamda yaşamak, bedendeki belirtileri gereksiz kılacaktır. (Belirtiler ortadan kalkacaktır.) İçerisinde bulunduğumuz hâli yeterince inceleyecek olursak, yeni

görüş açılarındaki kendiliğinden belirlediğini sıkça görürüz.

Bazı nedenlerle dış etkenleri değiştirmek istemiyorsak veya bu imkâna sahip değilssek (bu hayat arkadaşımız ise, değiştirmek mümkün değildir) o zaman yaptığımız meditasyonla bir usûl bularak, kendimizi yeni bir tarz içerisinde hissedebiliriz. Bu yaşadığımız yeni hâlimiz, değişik bir bakış açısı bulmak için olmamalıdır. Sadece durumu olduğu gibi ve tam olarak görebilsek, o zaman işte gerçek bir temele ve dayanıklılık kapasitesine ulaşabiliriz demektir.

Yeni bakış açımız, gözlemimiz çerçevesinde kendiliğinden meydana çıkacaktır. O zaman bunu günlük yaşamımıza geçirebilir ve kullanabiliriz. Bu da zamanla olacaktır tabii.

Meditasyonla olayları başka türlü görebilmek kolaydır, ama zor olan, yeni bakış açımızın tutarlı olması ve olaylar karşısında rahatlıkla kullanılabilmesidir. Bir süre cesaretimizi kaybetmeden denememiz, yeni "görüş"ün bir alışkanlık hâline gelmesi ve oturması için gereklidir. İşte o zaman her şey değişecektir: Yaşam durumunuz, eşinize veya olaylara karşı tavrınız, uyum göstermeniz ve tabii sağlığınıza.

Derin gözlemlerinizi, ya-

şam tarzınızı değiştirmeniz gerektiğini de gösterebilir. Böyle bir sonuçla karşılaştığımızda yaşam tarzımızı genellikle değiştirmeye korkarız.

Bir başka korkumuz, endişemiz de kendimizin ve bizimle beraber yaşayan insanların kalbini kırmak, onları yaralamaktır. Eğer böyle bir durum söz konusuysa, istenen değişikliği yumuşak bir yoldan yaratmak mümkündür. Şöyle ki: Yine meditasyon oturuşunuzu bozmadan içinizin ta derinliklerindeki hekime yöneliniz, ondan değişmesi gereken şeylerin, herkes için en iyi, en uygununun oluşması için yardım isteyiniz. Sonra da yaşam tarzınızda herhangi bir değişiklik yapmadan, ama olacak değişimlere hazır bir durumda bekleyiniz. O andan itibaren hayatınızda her türlü değişim ve gelişim imkânlarıyla karşılaşabilirsiniz. Bu yolda dikkatli ve uyanık olunuz. Yaşamınızın akışı kendiliğinden en iyi yolu bulacaktır. Bu nehir, içinde akacağı en uygun yatağı yaratacaktır.

Gerçekleşen yeni oluşumlar karşısında ürkmeden aldığınız karar doğrultusunda gitmelisiniz. Değişim isteğinde kararlıysanız, size daima en kolay ve en tabii olan yol gösterilecektir, içimizdeki hekim tarafından.

Tabii öyle rahatsızlıklarımız ve belirtileri olur ki, bunların arkasındaki sebepleri uzun uzadıya düşünüp bulmaya gerek bile yoktur.

Diyelim ki sırt ağrılarınız oluyor. Dış görünüşünüz neşeli, hareketli, yardımsever görünümü verebilir, ama gizli bir yükün altında eziliyor olabilirsiniz. Bu da sizde sırt ağrıları olarak görünebilir. Yani gizli yük, kendisini sırt ağrılarının ardına gizlemiştir.

Veya birçok kişi sağlıklı-sız sandalyelerin üzerinde oturarak zamanlarını geçirdiklerinden sırt ağrılarına yenik düşerler. Tabii burada kendi kendimize, bu insanların sağlıklı-sız sandalyede oturarak vaktini geçirmesinin ardında neler olabilir diye düşünebilirsiniz. Eminim ki, onun da cevabını bulabiliriz.

Bence gösterişten uzak, akıllı seçimlerle alınan sandalye ve yeterince hareket etmek, bu tür rahatsızlıkları ortadan kaldıracaktır.

Meditasyon ve derin bir içe bakış, meditatif bedensel tarayış ile dikkatlice bedenimizin hareketlerinin gözlenmesi ve alınan gıdaya özen göstermek, günlük yaşamımızda uyanık kalmamızı sağlayacaktır. Gösterilen bu hassasiyetin yararı meditatif derinliğe girmeden dahi bedenimizin gönderdiği sinyallerin alınması şeklinde görülür.

Önerilen teknikleri kullandığınızda kısa sürede bir değişiklik olabilir, ama olmayabilir de. Burada önemli olan, başlattığınız sürecin sizde şifasal bir değişim meydana getirecek olmasıdır.

Sağlık, durağan bir durum arz etmez. Ona devamlı

sahip olamadığımız gibi, tümünden de kaybetmeyiz. Sağlık dinamizmdir. Arada bir soğuk algınlığına yakalanmak veya kusmakla sağlık kaybolmaz. Sağlıklı olmanın anlamı her kişiye göre değişir. Daha doğrusu o kişinin bedenine bağlı bir hâldir.

Öyle hastalıklar veya bedensel eksikliklerimiz vardır ki, bunları ortadan kaldırmak mümkün olmasa bile onunla sağlıklı bir yaşam sürmek her zaman mümkündür. Yine öyle rahatsızlıklarımız olabilir ki, onların üstesinden gelmek elimizde değildir, çünkü bize yaşamımızın sorununu hazırlarlar. Böyle durumlarda bile genel olarak meditatif bir çalışma hem yardımcı, hem de faydalıdır.

GERÇEK İYİLEŞTİRME, HASTALIK BELİRTİLERİNİN ORTADAN KALKMASININ DIŞINDA DERİN ANLAMLAR TAŞIR

G enel olarak meditasyonun amacı, tabii ki sadece rahatsızlıkları ortadan kaldırmak değildir.

Meditasyon, rahatlatıcı ve sakinleştirici olmasının yanında, kişinin kendini aşması, kendini tanıması, daha yüksek bir üst benliğe geçebilmesi, sonuçta kozmik bir birey olduğunu anlamasıdır. Bu anlayış, bu buluş gerçek sağlığın bir

anahtarıdır.

Burada rahatsızlıkların ortadan kalkması demek, sağlığa kavuşmak demek, tamamen yeni bir açıdan yaşama bakmak, onun ne kadar kısa ve değerli olduğunu keşfetmek demektir. Her ne kadar meditasyon esnasında kendi varoluşumuzun ebedi olduğunu fark ediyor-sak da yaşadığımız her güne büyük bir değer vererek ve hiçbir şeye fazla bağlanmayarak yaşamayı öğrenmeliyiz.

Artık biliyoruz ki, birçok hastalığın sebebi, bağımlılıklarını tanıyamamaktır.

Yaşamımızın her anını bir kerelik, heyecanlı ve tekrar edilemeyecek bir macera gibi görelim. Bedenimize sevgi duyalım, ona çok şey borçluyuz.

Bedenimizin çeşitli durumlardaki çalışma şekline hayret duymamak mümkün mü? Göstereceğimiz sevgi ve hayranlık, onda bir rahatlama etkisi yapacaktır.

Anlattığım yöntemde bir meditasyon, sayılmayacak kadar çok, yeni görüş açıları getirecektir. Her birisi bir nimettir. Her yeni görüş, bir şifayı da beraberinde getirecektir. O şifa ki, normalde algıladığımızın dışında çok daha kapsamlıdır.

NOT: Sözü edilen öneriler, akut hastalıkların tıbbî tedavisi için genellikle yeterli olmayabilir, ancak yapılan tıbbî tedaviyle beraber uygulandığında sonuç almayı çabuklaştırır.■

Kaynak: Esotera Mart 1993

BİLGİ ve İYİ AHLÂK

Ergün ARIKDAL

BÜTÜN büyük öğretiler insanlara iyi ve güzel ahlâklı olmalarını tavsiye etmiştir. Hep iyi ahlâkla bezenmeleri, kötü ahlâktan kendilerini korumaları önerilmiştir. Muhammed Peygamber de bir hadisinde, "Ben size güzel ahlâkı öğretmeye geldim." demiştir. Yani birtakım tatbikatları yaptırmaktır amacı. Tatbik etmeden öğrenilecek Tanrı gibi, ruh ve yaratılış gibi konular değildir hedefi.

İyi ve güzel ahlâk, orta seviyede bulunan insanların ihtiyacı olan ve yaptıkları zaman yarar görecekları hareket tarzıdır. Ahlâkın güzelliği, kalbin vicdanla paralelliği ve uygunludur.

Bir bilgiyi yaşayarak uyguladığımız anda ahlâk ortaya çıkar. Çünkü her ahlâk bir bilgiye dayalıdır, bir bilginin uygulamasıdır. Bilgiyi uygulamıyorsa o bilginin ahlâkı bizde yoktur. O bilginin esasına sahip olan için biz ahlâksız oluruz. Elbette burada düşük seviyeli, pis işlerle uğraşan anlamına kullanmıyoruz "ahlâksız" sözcüğünü. Felsefi anlamda ele alıyoruz onu.

Bilginin, inancın beşerî hayat içinde yaşanması, maddesel olana indirgenmesine ahlâk diyoruz. Bilgimizi maddesel plâna indirgediğimiz zaman, bizim için ahlâk ortaya çıkıyor. Yani bir yaptırım gücüne sahip bir tesisir.

Bu uygulamaların iyi sıfatını alması, bilgi ve inancın esneklik, uyumluluk, sevgi ve dayanışma ilkeleriyle olan ilişkisinin kuvvetine bağlıdır. Burada önemli olan konu esneklik ve uyumdur. Eğer bizim ahlâkî tatbikatlarımızda esneklik ve uyumluluk yoksa, sevgi ve dayanışma ilkelerinden kuvvet almıyorsa iyi bir ahlâk olmuyor.

Bilginin maddî plâna indirgenmesi sırasında herkesin bilgisine, inancına saygılı ve esnek olabiliyor muyuz? "Senin düşüncelerin artık eskidi, hiçbir işe yaramaz." gibi katılıklar göstermek, insanlar arasındaki birlik ve beraberliği ortadan kaldıran en büyük faktörlerden biridir.

Bütün peygamberler için dönüp dolaşıp bilgiye dayandığını belirtmişlerdir. İnsanların esasen bilgisiz ve aciz olmaları nedeniyle peygamberlerin dediklerine uymaları istenmiştir. İnsanlar aciz ve bilgisiz olduklarını itiraf edebilmelidir. Ancak bu sayede bilginin peşinde koşacaklardır. İslâm'ın peygamberi Muhammed de, "Bilgiyi Çin'de bile olsa arayınız." demiştir.

Dünya insanının her şeyi bilmesi imkânsızdır. İnsanoğlu, dünya çerçevesi içinde gözlemleyebildiği, duygularıyla anlayabildiği, biraz da akılla sonuç çıkarabildiği bilgilere sahiptir. Nitekim Kur'an, "Siz her şeyi bilemezsiniz. Biz sizin bilmediğinizi de biliriz." diye vurgulamaktadır. Bu nedenle bizden daha bilgili olan bir kudretin olduğunu, ama o bilgileri de aramız gerektiğini anlamak gerekir.

Ayrıca Muhammed Peygamber Uhud savaşından sonra ele geçirilen esirlerin canlarının bağışlanması için onların cahil insanlara okuma yazma öğretmeleri şartını getirmiştir. Yani orada bilgi hayat yerine geçiyor. Hayatın bilgiye eşdeğer olduğu böyle bir uygulama ile gösterilmiştir.

Gördüğümüz her şey bir bilgiye dayalıdır. Bilgiyi iletirmek, bilgiyi araştırmak ve yenilemek insanın görevidir. Dünyanın, ruhun ve hayatın nedenini öğrenmek isteyen ve öğrenen tek varlık insandır. İnsan, sahip olduğu akılla hayvanlardan ayrılır. Eğer bir insanın aklı yoksa, bir hayvandan farkı yoktur. Akıl hastanelerinde yatan hastaların hâl ve hareketlerini gözlemleyecek olursak, bunun ne kadar gerçek olduğunu görebiliriz.

Organik yapı bakımından hayvansal tarafımız olmasına rağmen, insan olmaktan dolayı tezahür etmiş aklımız da var. Ayrıca müdrike denilen, idrak edebilme yeteneği olan bir özelliğimiz daha var. Müdrike, insana soru sordurup cevap alabilme hakkı vermektedir. Herkesin akli olabilir ama idrak gelişmemişse, ne kadar soru sorarsa sorsun, cevap alamaz.

Peki, dünya insanının genel durumu nedir? İnsanlık vasat durumu aşarak idrakini yükseltmiştir. Bu nedenle insanlığı yönlendirmek isteyenlerin ellerinde kapasiteleri ve idrakleri daha çok yükseltici bilgiler olması gerekir.

Yine İslâm'ın kitabı Kur'an'da, "Bana ruhtan sual etmeyin. Ruh Rab'bin emrindedir." denmiştir. Yani ruhun bilgisinin bir hakikat olduğu ve o dönemin insanların içinde bulunduğu idrak düzeyini belirtmek için öyle bir cevap verilmiştir. Oradaki emir, Yukarısının kendisine göredir. İnsanlar daha sonra, "emir âlemi" diye bir şeyler çıkarmışlar. Bu bir zandan ibarettir.

Âlem bir tanedir. Bir görüneni, bir de çevirdiğimiz zaman görüneni... Ama ikisi biraradadır: Ruhsal dünya ve fizik dünya. Varlık birtakım süptil tesirlerden geçerken kendinde meydana gelen değişikliklerin her birine ayrı ayrı isimler koymuştur. Bu âlem ayrıntılar âlemi olduğu için herkes ayrıntılara bölerek anlatmak zorunda kalmıştır.

Ama ruhsal âlem birlik âlemidir. Orada her şey tek ve ayındır. Bizler kendimize göre birtakım izlenimler alırız. Yaradılışın esası birlik ve tekliktir. Yaradılış birlik üzerine kurulmuştur. İnsanların birlik ve beraberliğinin zorunluluğu da buradan gelir. Varlığın temel yapısında birlik vardır. Ayrı ayrı görüntüler sadece aynaların çokluğundandır. Birkaç tane ayna koyarsak bir odaya, her birinden farklı açılarla kendimizi görürüz. "Ben ne kadar çokum." deriz. Aslında bir taneyizdir.

Bizim dünyadaki hâlimiz de böyledir. Bu yüzden varlık birliği ve kardeşliği, yardımlaş-

ma ve dayanışma, tek bir dünyanın olması hep hedefimiz olmuştur. Bunun için de dolgu maddesi olarak sevginin kullanılması şarttır. İnsanlar arasındaki birliği ve beraberliği sağlayacak iletişim kanalları sevgi enerjisiyle meydana gelir. Gerçekten de gönlümüzde bir birlik hissettiğimiz zaman diğer insanlara bir akışımız olur. Oturduğumuz yerde kalbimiz böyle bir dostumuza kayar, birisini düşünürüz. İşte o bir sevgi kanalıdır. O anda iki kişi birbirini çeker. Yanyana veya elele olmak gerekmez. O anda o ruhlar birbirleriyle bağdaşmıştır.

Her şeyin bir tatbikatı vardır. Bilgimizi de insanları severek tatbik edebiliriz. Bütün peygamberler bilgilerini, içindeki buldukları toplumların hâllerine göre uygulamışlardır. Onlar, ihtiyaca uygun verilecek bilgiyi nakletmeye hazır bir şekilde vazifelerini yapmışlardır. Yukarıda da aşağıdaki peygamberlerin raporlarına göre bilgiyi vahyetmiştir. Yani peygamberlerin büyük bir kısmı kendilerine göre bütün insanlığı incelemiş ve ona göre bilgi nakletmek vazifesini gerçekleştirmişlerdir.

Her peygamber, toplumun genel ortalamasına göre bilgiler aktarmıştır. Onlara pratik hayatta, insan ilişkilerinin nasıl olması gerektiğiyle ilgili şartlar getirmiştir. Dünya yaşamının empoze ettiği kısıtlamalarla ve bilgisizliklerle mücadele etmeleri için yollar göstermiştir.

Fizik vasıtayı kullanan ruh varlığı, içinde bulunduğu cahilliği ve idraksizliği ortadan kaldırmak zorundadır. Vasat hâlden vasat üstü hâle geçmek zorundadır. Önce kendimizi sonra etrafımızdakileri aydınlatmamız gerekir.

Ülkemiz vasat hâlden vasat üstü hâle geçiyor olmanın sıkıntılarını yaşıyor. Anadolu halkı daha kapsamlı ve daha yüce bilgileri kavrayabilecek bir düzeye çıkabilmenin mücadelesini veriyor. Vazifeyi üzerine almış olan bu halk sürekli baskılarla deneniyor, yani vazifesinin tatbikatlarını yapıyor. ■

(Konferanstan Alıntı)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

HAZİRAN Ölümüne Yakın Deneyimler ..... Hülya UZUNER-Hülya ÖZGÜLER

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İYİNİN ve KÖTÜNÜN ÖTESİNDE KİŞİSEL OLMAYAN EVRENSEL GÖRÜNÜM

Swami NİRMALANANDA

BÜYÜK Zen üstatları şöyle öğüt verirler: "Doğruyu ve yanlış, iyiyi ve kötüyü tartışmayınız." Zihni, lehte ve aleyhte diye ayırdığımız zaman bir anda iki zıt âlemlerle karşı karşıya kalırız: Cennet âlemi ve cehennem âlemi. Srisankara, Mutlak Yaradan'ın dülalite taşımayan görünümüne sahip olabilmek için, birbirine zıt çiftleri aşmamızı ister. Birine göre doğru olan, bir başkasına göre yanlış olabilir.

Düşünce ve duygulara dayalı yargılarımız, inançlarımız ve sonuç çıkarmalarımız kendi gözlemlerimize ait işlemleri doğrulamaya ve kendi gerçeğimizi keşfetmeye bağlı olamaz. Hoşlandıklarımız ve hoşlanmadıklarımız tarafsız gözlemlerimizle çatışır ve kararlarımızı olumsuz yönde etkiler. Eğer seni seviyorsam, sende hiçbir hata görmem. Ama eğer senden hoşlanmıyorsam, sendeki iyilikleri görmem. Gerçek ise başka olabilir. Bu yüzden ki İsa, başkalarını yargılamamamızı söylemiştir. Düşüncemiz, inançlarımız, fikirlerimiz, kararlarımız ve değerlerimiz bu nedenle belirsiz, çarpık ve önyargılı duruma düşebilir.

Düşüncelerimiz içe dönmedikçe tercihlerimiz ve önyargılarımız, dışbükey ve içbükey mercekler gibi, ilkelerimizi, kararlarımızı ve vardığımız sonuçları etkiler. Benim inanç veya fikrimin doğru olduğuna ve senin inanç veya fikrinin yanlış olduğuna kim karar verebilir? Gerçeği, sonsuz merhamette ve evrensel iyiliğe sahip bir yürekle yaşayan bilge, bizlere, gerçeği keşfetmek için

aklımıza, duygularımıza ve mantığımıza bile güvenmememiz gerektiğini, çünkü mantıklı düşünmenin bittiği yerde ruhsallığın başladığını söyler. Akılla inşa edilmiş mantık, çözümlenme ve pek çok felsefe, ideoloji ve inançlarla hareket etmek, bir çiçeğin taç yapraklarını kopararak güzelliğini, yapısını ve güzel kokusunu yok etmek gibidir.

İsa'nın söylediği gibi Tanrı'nın Krallığı içeridedir. Bu yüzden, dışımızdaki çeşitli nesne ve olaylara bakmak yerine kendi düşünce ve kalbimize bakmak gerekmektedir. Buda'ya göre bir insanın uyanış süreci, zihnini yoğun olarak gözleyerek, farkındalık ve dikkatle, uyumamak üzere uyandırıldığında başlar. Düşüncenin imaj yaratan bölümleri huzursuzluğa, nefrete ve mutsuzluğa neden olan zihinsel çalkalanmalara son verilmesi için sürekli olarak kontrol edilmelidir.

Düşünce iki ucu da keskin olan bir bıçaktır ve insanlar onu günlük hayatlarında her an kullanırlar. Eğer dikkatli tutulmazsa, hem kendilerini hem başkalarını, büyük acılara neden olacak şekilde yaralayacaklardır.

Eğer bir kişinin düşünceleri çoğu kez yanılgıya düşüyorsa, başkalarını veya toplumu değil, kendini düzeltmelidir.

Evren çok iyi belirlenmiş bir plâna göre, hiçbir düzeltmeye veya ayarlamaya gerek duymadan ahenkli bir şekilde hareket etmektedir. Onun içinde bulunan bir varlık olarak, bu hareketli evrenle birlikte uyumlu hareket ettiğimiz zaman, evrenin, dünyanın ve toplumun işleyişinde görüş açımız dışında, kendi zihnimiz, düşünme biçimimiz ve düzelterek veya değiştirecek hiçbir şey

olmadığını hayretle kavrarız.

Akıllı insanlar kendi kendilerini kontrol ederler, oysa akıllı olmayanlar toplum tarafından kontrol altında tutulurlar. Tanrı yasalarını çiğnediğimiz zaman kendimiz ve başkaları için sorunları davet ederek cezamızı öderiz. Tekneyi sarsarak sadece kendi yaşamımızı değil başkalarının yaşamlarını da tehlikeye atmış oluruz.

Gören insan "görür" ve kişisel olmayan bu evrensel görünümde hiçbir şeye bağlanmaksızın hayattaki bütünlüğünü, teklüğünü ve icra edişini bulur. Ve hiç birimizin kontrol etmediği değişik eğilimlerine, yargılarına ve gelişme evrelerine göre hareket eden diğer insanların sorunlarına da karışmaz.

Aç olanı beslemek, cahili eğitmek, hastayı iyileştirmek ve diğer iyiliksever faaliyetlerde bulunmak toplum için gerekli olabilir. Daha da önemlisi, insanlar, kendi ve başkaları üzerinde büyük zararlara neden olan yanılmanın, kötülüğün ve mutsuzluğun âleti olmaması için uyandırılışa, düşüncelerini ayarlamaya ve bakış açısını değiştirmeye ihtiyacı vardır. Yoksul insanlar her zaman bulunur ama aydınlanmış bir ruha yeryüzünde az rastlanır. Dünyada herhangi bir yerde sadece tek bir aydınlanmış insan olsa bile, bu kişi insanlığa ait bir fenere benzer.

Kaynak Eser:
NEW HUMANITY, Şubat-Mart 1992

BATI ÜLKELERİNDE TANRI VE ÖLÜMDEN SONRA YAŞAM İNANCI Baştarafı S.8'de manya'da bu oran sadece yüzde 25'tir.

Diğer taraftan Batı Almanya'da bu oran yüzde 67'dir. Şimdi iki ülkenin birleşmeden sonraki durumuna bakalım. Birleşme aslında ekonomik değil, iki farklı realiteye sahip topluluğun biraraya gelmesi olarak düşünülmelidir. O toplumda meydana gelecek olan altüst oluşları düşünebiliyor muyuz acaba? Bir tarafta Tanrı inancı olan bir topluluk, diğer tarafta da yıllarca bunun tersi bilgilerle beslenmiş bir topluluk. Realite çarpışmaları doğal olarak toplumlararası sürtüşmeleri artırmaktadır. Sorun maddesel değil ruhsaldır. O nedenledir ki Alman devleti yöneticilerinin beklediklerinin çok üzerinde sorunlar ortaya çıkmıştır.

Ölüm ötesi yaşama inananların oranı, yine İrlanda, ABD, İtalya ve Polonya'da en yüksektir. Ancak dikkat edilirse Tanrıya inananların hepsi ölüm ötesi yaşama inanmamaktadır. Eski Doğu Bloku ülkeleri toplulukları, Tanrı

inancında olduğu gibi ölümden sonra yaşam olduğu konusunda da olumsuz düşünmektedirler.

Tanrı inancı toplumlarında mevcut bulunan din realitesinin etkisiyle oluşmaktadır. Ancak, dinler herhalde ölümden sonra yaşam hakkında insanlara yeterince bilgi verememektedirler ki Tanrıya inanan insanların hepsi ölümden sonra yaşama inanmamaktadır. Ayrıca maddî refaha ulaşmış, ileri teknolojiye sahip ülkelerde Tanrı inancının zayıf olabileceği konusundaki görüşler de bu bilgiler ışığında geçerliliğini yitirmektedir. Demek ki ruhsal bilgiye sahip olmakla maddesel veya teknolojik olarak gelişmenin bir bağlantısı yoktur. Çünkü Tanrı ve ölüm ötesi yaşam inancı yüksek oranda olan Batı ülkeleri arasında çok ileri teknoloji toplumları olduğu gibi, orta düzeyde ülkeler de bulunmaktadır. ■

DOSTLUĞA ÇAĞRI DERNEĞİ KONUŞMA ve KÜLTÜR PROGRAMI

Dostluğa Çağrı Derneği Konuşma ve Kültür programları Dernek Merkezi olan Fenerbahçe-Kalamış, Gülizar Sok. No:17/3 Kadıköy/İstanbul (Dilek Pastanesi karşı sokağı) adresinde devam etmektedir.

Konuşma ve kültür programını (0 216) 345 08 39 numaralı telefondan öğrenebilirsiniz. Katılım serbest ve ücretsizdir.

YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER

Hazırlayan: Verda ALTINEL

MARY CELESTE

1872 KASIMINDA bir İngiliz gemisi olan Dei Gratia, New York'tan Cebelitarık Boğazı'na hareket ederken, Amerika bandıralı Mary Celeste gemisiyle karşılaştı. Önündeki istiralya yelkeni duruyor ve gemi sancak tarafına doğru ilerliyordu. Mary Celeste aşağı yukarı sallanıp, dayak yemiş bir dövüşçü gibi sular arasından geçiyordu. Birkaç defa selâmlanmasına rağmen gemi cevap vermedi.

Dei Gratia'nın kaptanı David Morehouse, yardımcısı Oliver Deveau'ya, yanında bir grup adam alıp Mary Celeste'ye çıkmalarını söyledi.

David ve adamları geminin mürettebatının ölü veya ölüyor olmalarını beklerken bugüne kadar çözülemeyen bir şeyle karşılaştılar. Mary Celeste'deki mürettebat ve yolcular garip bir şekilde hiç iz bırakmadan ortadan kaybolmuşlardı.

David ve adamlarının belirttiklerine göre

bütün yolcular ve mürettebat hiçbir zorlama olmadan gemiden ayrılmışlardı. Filikalar - tabii varsa!- kaybolmuşlardı. Parmaklıkların üzerindeki gizemli bıçak izleri ve yırtık donatımına rağmen yapılan araştırmalar sonucunda, Mary Celeste'nin karşısına çıkan şeyin bir hastalık mı, bir şiddet mi veya doğa mı yoksa insan tarafından yapıp yapılmadığı anlaşılmamıştır.

Ne olmuştu? 120 yıllık sürede pek çok çözümler öne sürülmüştü. Cinayet, korsanlık, isyan gibi şiddet olayları ile ilgili şüphe uyanıracak hiçbir ipucu bulunamamıştı. Veba olsa, hastalık ve vücutlarla ilgili buluntular çıkardı. O zaman Dei Gratia'nın mürettebatına makul görünen; kurtarılan mallar için cinayet işlenmesiydi, fakat burda elde edilen kâr 1700 paundu. Bunun yanı sıra daha hayal ürünü açıklamalar vardı ki bunlar büyük mürekkep balıklarından UFO'lara kadar uzanıyordu. Mary Celeste'nin son on gününün sırrına hiçbir zaman cevap bulunamayabilir. ■

ÖLMEK İÇİN İKİ ŞANS

BİRKAÇ hafta önce, en yakın arkadaşım Robyn ölüme çok yaklaşmıştı. Bir pazar akşamı ölüme yakın deneyiminden sonra canlanmış fakat hâlâ titrer bir hâlde beni aradı.

Bana anlattıkları karşısında çok canım sıkılmıştı. Robyn kendisine iki defa sunulan ölüm fırsatına karşılık yaşamı seçmişti.

Onun sağlığı ile ilgili problemleri vardı. Zaman zaman kollarına büyük bir felç iniyor, bu da onun koltuk değneği kullanmasına sebep oluyordu. Ve en kötüsü de bazen onu yatağa kilitleyordu. Çok kuvvetli ağrı kesiciler almasına rağmen biraz olsun etki yapmıyordu. Şu görülüyor ki Robyn'in beyni vücuduna karışık mesajlar yolluyordu. Bunlar onun vücu-

duna ve sinir sistemine kontrol edemediği etkiler yapıyor ve ona büyük bir rahatsızlık veriyordu.

Bir akşam nefesi kesilmiş. Hiçbir uyarı vermeden gelen felç hastalığı Robyn'in vücudunu kötü bir şekilde etkilemiş, nefes borusunu tıkamış ve vücudunu kilitlemiş, hareket kabiliyetini elinden almıştı. Ansızın hareket etmeye çalışmış ve yanında horlayarak uyuyan nişanlısını uyarmaya çalışmış ama bir parça dahi kıpırdayamamış. Tam artık oksijensiz kaldığını düşündüğü sırada, Robyn gözlerini açmış ve yatağın kenarında yatan vücudunu görmüştü. Daha önce de yaşadığı astral deneyimleri olmuştu, uyarmamış da olsa böyle tabii bir olayı deneyimlemesi onu o zaman şaşırtmıştı. Birdenbire Robyn kendini yüksek

bir hızla uçarken bulmuş. Vücudundaki ağrı gitmişti, fiziksel ve duygusal ağırlıklarından kurtulmuştu. Bazı sesler ona soru sormaya, onunla konuşmaya başlamıştı. **Yola çıkmadan önce başaramadığın bir şeyler var mı? Bize katılmadan önce hoşçakal demek istediğin biri var mı?**

Yanında yatan nişanlısını hatırlamış. Geri dönüp ona hoşçakal demesi gerektiğini düşünmüş. Sesler anladıklarını işaret ederek onlarla gelmesi için başka şans olduğunu söylemişler. Vücuduna ağrısız, nefes alır bir hâlde tekrar kavuşmuş.

Rowan'ı uyandırarak ona yaşadığı deneyimi anlatmış. Titreye titreye güneş doğana kadar konuşmuş. Sonraki birkaç gün içinde

izin alıp, nişanlısını yalnız bırakmayıp gözlemek için yanında bulunmuş.

İki akşam sonra daha önce yaşadığı deneyimi tekrarlamış. Yine sesler ona gelip gelmemekte hazır olduğunu sorduğunda, o da henüz hayatında başaramadığı istekleri olduğunu söylemiş. Tekrar kendini vücudunda bulmuş. Gün doğuncaya kadar da rahat bir şekilde uyumuş.

Hâlâ teşhis edilememiş ağrılı hastalığına rağmen Robyn görevlerini düşünüp sakin kalabiliyor. Başından geçen deneyimin Tanrıyla bir ilişkisi olduğunu henüz itiraf etmeye hazır değil. Fakat hayatını devamlı takip eden iyiliksever bir varlığın, içinde yarattığı sıcaklığı hâlâ hissedebiliyor. ■

ASKERİN GÖNDERDİĞİ MESAJ

1970 YILININ Ocak ayında Vietnam'ın en tehlikeli bölgelerinden birinde savaşan bir askerle nişanlandım. Soğuk bir akşam televizyonda arkadaşlarımla beraber başkanın konuşmasını izliyorduk. Çok mutlu bir günümdeydim. Çünkü nişanlımdan yeni bir mektup almıştım.

Bir anda her şey değişti. Bir dakika önce televizyonda başkanı seyredirken, görüntü kayboldu ve ekranda ayrı bir orman görüntüsüne gözlerim takıldı. Tam ortasında da nişanlim duruyordu. O sırada vurularak yere düştü. Kulağıma bir ses geldi: " O öldü. Don

öldü." diye bağırdı.

O anda çıldırmıştım. Arkadaşlarımla beni sakinleştirmesinden sonra, benim uyuyup bunu rüyamda gördüğümü iddia ettiler. Onlar da benimle aynı programı seyrediyorlardı. Fakat onlar bir şey görmemişlerdi. Gördüklerime karşı hiçbir açıklamam yoktu ve ben bütün bunları unutmaya çalışmıştım.

Bir hafta sonra öğrendiğime göre, Don o gece aynı saatte televizyonda gördüğüm gibi ölmüştü. Bu deneyimi ve de o cesur askerim benimle paylaştıklarını asla unutamadım. ■

(KAYNAK: FATE, Ocak 1993)

YENİ ÇAĞIN İLK IŞIKLARI Baştarafı S.7'de

gösterilecek küçücük bir çaba bile önümüzde yepyeni ufuklar açılmasına neden olabilir. Yeter ki göstereceğimiz çaba, gerçek isteğe ve samimi bir alana sahip olsun.

Yaşanmakta olan olaylar her geçen an, tüm varlıkların ayrılmaz bir bütünü parçaları olduğu, attığımız her adımın ise bütüne etki etmekte olduğu gerçeğini gözler önüne sermekte ve yaşanmakta olan bütün olaylardan tüm dünya insanlığı olarak hepimizin sorumlu olduğumuzu hissettirecek ölçüde gelişme göstermektedir.

Altımızdaki zemin, "Artık uyanın! Ve sadece kendiniz için yaşamayı bırakın, bireysel varlıklar olmadığınızı anlayın ve

kendinizi bütünsel akışa, evrensel ilkelerin akışına bırakın." demek istercesine büyük bir hızla ilerlemektedir.

İnsanlık olarak bizlerden beklenen; gerek ülkemizde, gerekse dünyada yaşanmakta olan olaylara birlik hâli içerisinde konsantre olmak ve olayların arkasındaki Yüce Mekanizmayı anlamaya çalışarak, şuurlarda yaratılmak istenen değişimi, Birlik ve Beraberlik şuru içerisinde anlamaya çalışarak hareket etmek olmaktadır.

Zaman; Yeni Çağ'ın ilk ışıklarını görmek için, kalp gözümüzü açma zamanıdır. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 98

10.2.1967

TESİRLERİN KADEMELİ İNİŞİ

"Bir tesir, çıktığı yerin hüviyetini taşır. Bu tesir hedefine ulaşırken birçok süzgeçlerden geçer. Her süzgeç, bu tesirin asıl yapısı üzerinde hiçbir tadilatla bulunmaz. Sadece bu tesirin dahil olacağı ortamlara uyması için o tesiri örter. Örtülü olan bu tesir, âlem içerisinde muhtelif kademelerden, muhtelif seyyaliyet derecelerinden geçerken inceden kabaya doğru hareket eder. Bir tesir, kaynağından ayrıldıktan ve meselâ fizik vasatınıza gelinceye kadar çok değişik hüviyetlere bürünür. O âdeta bin yüzlüdür. Fakat bütün bin yüzünün umumî vasfı kaybolmaz. Muayyen bir belirtiye, muayyen bir frekansı derununda saklayarak gelir. Yani onun kabalaşması haddizatında tesirin size uygun hâlê gelmesi demektir. Tabîî bu, üstün bir tesirin vasatınıza inişi için mevzuu bahistir. Yani kaynak eğer kaba bir tesir kaynağı ise, kabalaşma şekil değiştirme durumu yukarıdaki ne nazaran daha kısa süreli ve daha çabuktur. Görülüyor ki, menşeyinden ince, parlak ve yüksek bir tarzda neşrolan bir tesirin, sizde aynı sıfatlar içinde bulunması mümkün değildir. Tekâmülünüzün derecesi itibarıyla mümkün değildir. Yani o, kabalaşmak mecburiyetindedir. Çünkü bu ihtiyaç sizindir. İmdi, ince tesiri oldukça parlak bir şekilde temaşa edebileniz için gerek ruhî aranızı gerekse fizikî şartlarınızı inceltmeniz gerekir. Ruhî aranız, düşünceleriniz, fikirleriniz ve bunlarla paralel olarak çalışan fiillerinizin berraklığı, sadeliği ve yüksek gayesiyle olur. Böylece insan gitgide daha şuurlu, daha idrakli ve nihayet açık vicdanlı olur.

İşte vicdan realitesine ulaşmanın zarureti, bu ince ve yüksek tesirlerin sizler tarafından alınması ve daha üstün bir merhaleye doğru tırmanmanız içindir. İşte vicdanın en önemli mekanizmalarından biri budur. Sizlerin nefsanîyetinizin zaafı ile olan mücadelenizi kazanabilmeniz, bunları bertaraf edebileniz, size gönderilen rahmeti hifzetmenizle mümkündür, demiştik. Bu hıfz, vicdan vasıtasıyla olur."

SÖZLÜK

Tadilat: Değiştirip hafifletme
Derun: İç
Hifzetmek: Saklamak, tutmak

Seyyaliyet: Akıcılık, akışkanlık
Menşe: Kaynak

KİTAPLAR ARASINDA

Silver Birch SEVGİ ÖLÜMSÜZDÜR

Kitabın adı/Özgün adı

SEVGİ ÖLÜMSÜZDÜR

SILVER BIRCH

Yazarı/Çevireni

Anne DOOLEY

Ayhan TOLAYBENK

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

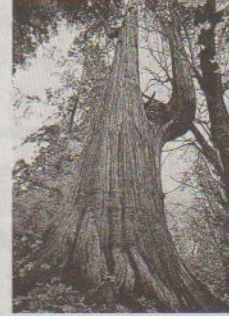
104 Sayfa, 1994

Fiyatı: 70.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

SEVGİ ÖLÜMSÜZDÜR

SILVER BIRCH

(RSM)

Ü NLÜ İngiliz medyomu Maurice Barbanell ruhsal rehberi Silver Birch kanalıyla Anglo-Sakson kültürüne çok değerli bilgiler aktarmıştır. Silver Birch'ün ruhsal ve bedensel yaşam konusunda verdiği bilgiler çok yalın ve anlaşılır bir ifadeyle sunulmuştur. Verilen tebliğlerde ayrıntılardan hep kaçınılmış, ilke ve yasalar vurgulanmıştır.

21. yy'a girmenin eşliğindeki insanlığı hazırlayan bu bilgiler ruhçuluğun daha üstünde, onu kapsayan bir niteliğe sahiptir.

Silver Birch dinlerin birliğini, insanların birliğini ve âlemlerin birliğini hep vurgulayarak, insanlığın da bu birliği dünya üzerindeki gerçekleştirmek zorunda olduğunu belirtmektedir. Bunun için de sevginin uygulanmasına çok önem vermektedir. Ona göre sevgi ya-

saların yerine getirilmiştir. "İnsanlık ailesinin üyelerinin birbirleri için hissettiği ilâhî sevginin yansıması, onların, sadece sevdikleri insanlara değil, aynı zamanda aralarında hiç kan bağı bulunmayan insanlara da hizmet etmelerini sağlayacaktır. Kaynaşmaların tam olduğu yerde gerçek sevgi vardır. Çünkü her biri diğerinin eksikliğini tamamlar ve ikilik, birliğe dönüşür. Sevgi sürekli yaşayan güçtür. Çünkü evreni yöneten sevgidir. Sevgi bağlarına Yüce Ruh'un katıldığı insanlar ne yaşamda ne de ölüm dediğimiz şeyde birbirinden ayrılmaz."

Kitaptaki başlıklar arasında "Siz Kimsiniz?", "İstirap Konusu", "Madde denen Sis", "Hizmet Sevinci", "Ruhsal Şifacılık ve Yaşam-sal Güç", "Ruh Nedir?" gibi konular bulunmaktadır. ■